

Cô Gái Gamer! Bảo Bối Của Tôi

Contents

Cô Gái Gamer! Bảo Bối Của Tôi	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	5
3. Chương 3	7
4. Chương 4	11
5. Chương 5	15
6. Chương 6	19
7. Chương 7	22
8. Chương 8	25
9. Chương 9	31
10. Chương 10	36
11. Chương 11	38
12. Chương 12	43
13. Chương 13: H+ Nặng	46
14. Chương 14	48
15. Chương 15	51
16. Chương 16	54
17. Chương 17	58
18. Chương 18	60
19. Chương 19: Ngoại Truyện	64
20. Chương 20: (nt) Ghen (hắn)1	66
21. Chương 21: (nt) Ghen (hắn) 2	71
22. Chương 22	75
23. Chương 23	80
24. Chương 24	85
25. Chương 25	88
26. Chương 26	92
27. Chương 27: H+ Hải	95
28. Chương 28	97
29. Chương 29: End	101
30. Chương 30: Ngoại Truyện (theo Ý Pn Hạ Nhi Nha)	104
31. Chương 31: Ngoại Truyện 2	106

Cô Gái Gamer! Bảo Bối Của Tôi

Giới thiệu

Thể loại: ngôn tình, hen tai 18+Nó là một người sống về đêm, là một game thủ số 1, nó tên là Hà Thị Thiên Anh, nó

1. Chương 1

Nó là một người sống về đêm, là một game thủ số 1, nó tên là Hà Thị Thiên Anh, nó cứ cày game cho đến gần sáng rồi gục, sáng hôm sau:

- a, chết rồi, trễ mất rồi, nhanh lên nhanh lên ” nó hét toáng lên
- nhỏ kia, mới sáng sớm mà làm gì mà âm ỉ lên thế? ” thằng anh trai nó hỏi
- sao hôm nay anh không gọi em dậy?
- hôm nay tao nghỉ, mày không biết tự giác đi, con gái mà cứ đưa đầu vào game, thằng nào lấy mày khổ cho nó thật
- này, em là em gái anh đấy, sao anh lại nỡ nói em như vậy?
- 5p nữa là vào học rồi, mày trễ chắc rồi ” anh nó quay xuống lầu
- ANH LÀ ĐỒ VÔ TÂM ” nó hét lên

Nó chạy nhanh như tia chớp đến trường, đến nơi, nó thở phào khi thầy vẫn chưa vào, nhỏ bạn thân ngồi kế bên nó nói:

- sao rồi? Mày cày game lên lv mấy rồi? Hôm qua tao không chơi được ” Tú Vân hỏi nó
- haha, mày nghĩ tao là ai? Đương nhiên tao đã cày lên lv map rồi, tao cày cả đêm đấy ” nó ngoáp
- đừng nói mày lại thức cả đêm nữa nha?
- uhm, tao thức khoảng 5h mấy là tao gục, thức là 7h55 rồi, còn gặp ông anh mất dịch nữa nên nhém tí nữa là trễ rồi
- chứ mày nghĩ mày đi học đúng lúc?
- nhưng thầy vẫn chưa vào thì tính mạng còn an toàn

- mày thật là nhỏ nghiện game

- không phải nghiện mà là đam mê, đam mê hiểu chưa?

- không nói với mày nữa

Khi nó về nhà thì nó thấy có 3 người khách lạ mặt đang ở trong nhà nói chuyện với bố mẹ nó, nó bước vào chào hỏi mọi người:

- con chào bố mẹ, chào hai bác, chào chú ” nó cúi đầu chào

- con bé này, con không được gọi cháu ấy là chú, phải gọi là anh ” mẹ nó nhất khéo

- sao thế mẹ? ” nó hỏi nhỏ

- vì cháu ấy mặc vest nên con thấy như vậy chứ cháu ấy mới 23 thôi ” mẹ nói nói

- lớn hơn con 5 tuổi

Bỗng nhiên từ trên lầu anh nó nói vọng xuống:

- ề Thiên Anh, mày về rồi à? ” anh nó nói giọng (má thiên hạ) trầm thấp

- thì sao? ” nó hét lên như quên nhà có khách

- có game vừa mới ra, nhanh chân đi

- há, game mới sao? Tới ngay ” nó chạy như bay lên lầu

- hããã?” bố nó há hóc

- a ha, anh chị đừng để ý đến nó, tính tình nó là vậy đấy ” mẹ nó nói

Trong khi đó hắn đứng nhìn nó với ánh mắt thú vị vì chưa có ai mà không chú ý đến hắn như vậy còn gọi hắn là chú nữa chứ, hắn từ đó đến đến giờ đi đến đâu là girl nhìn ngấm với ánh mắt thèm thuồng đến đó, nhưng nó lại xem hắn không cuốn hút bằng game, chợt miệng hắn cong lên một đường cong hoàn mỹ nói thầm ” thú vị ”, mẹ nó tới giờ cơm, gọi anh nó và nó xuống ăn :

- anh chị và cháu ăn tự nhiên nha, món không được cao lương cho lắm nhưng anh chị đừng chê nha ” mẹ nó nói
- chị khách sao quá, có sao đâu ” mẹ hần nhìn nó từ lúc nó xuống đến giờ
- à quên mất, Thiên Anh, mẹ nói cái này đã ” mẹ nó nói
- mẹ nói đi ” nó vẫn ăn
- mẹ và bố đã hứa hôn con với nhà bác Hoàng đây, con sẽ lấy cháu Huy ” mẹ nó nói
- Phụt ~ ” nó phun hết thức ăn trong miệng ra đất khi nghe mẹ nó nói ” sao cơ?
- con không được cãi ” bố nó nói
- con có cãi đâu ” nó chột nghĩ ra gì đó ” hehe, với lại chú....ý nhằm anh ấy đẹp trai vậy mà
- hự ” hần cười nhẹ vì độ đáng yêu của nó
- con gái mẹ ngoan lắm ” mẹ nó xoa đầu nó
- dạ ” nó sụ mặt vì biết có cãi cũng không được
- vậy coq định ngày cưới cho bọn nhỏ chưa chị?
- rồi, 2 tuần nữa, ngày tốt lắm ” bà Hoàng nói
- hả ” nó hét lớn ” con xin lỗi
- vậy có hơi gấp không chị? Tôi sợ sẽ không chuẩn bị kịp lúc
- chị Hà đừng lo, chúng tôi đã chuẩn bị hết rồi
- vậy thì mai quá, vậy định ngày đó đi
- vâng, tôi sẽ đặt

- * xem ra bên đó tuy giàu nhưng không kêu ngạo, cũng quan tâm đến ý kiến của bên gia đình mình * nó mỉm cười nhìn bà Hoàng

Hắn bắt gặp được nụ cười của nó thì thấy lòng thật nhẹ nhõm, thấy thật ấm áp, không giống những người đàn bà từng được hắn (nói về hentai ấy) qua lại, hắn chỉ xem như trò đùa thôi, nhưng nó thì khác, hắn thấy nó, lòng bỗng muốn nó rất nhiều, hắn không xem nó như những cô gái trước của hắn * không lẽ, tình yêu sét đánh là thật? * hắn nghĩ

2. Chương 2

2 tuần này nó nghỉ học, nó phải bận chuẩn bị cho ngày cưới, nó còn phải đi chụp ảnh cưới và chọn áo cưới cùng hắn, tuy nó không thích hắn cho lắm nhưng nó không thể phủ nhận là hắn rất đẹp trai khi ăn mặc phong cách bụi, không mặc những bộ đồ trang trọng như vest thì hắn cũng như là học sinh cấp 3 như nó thôi, thay áo cưới:

- chú thấy thế nào? ” nó bước ra

-.... ” hắn im lặng lát đầu

- vậy còn cái này? ” nó lại bước ra

-...” hắn lại lát đầu

- cái này thế nào? ” nó hơi cau có

-... ” hắn không nói gì chỉ nhìn nó chăm chăm

Nó mặc cái đầm cưới khá hở hang, sexy, cái cổ đầm khuyết sâu về phía dưới làm lộ mông cái bộ ngực căng tròn của nó, rất khiến người đàn ông nào nhìn vào cũng đã nổi hứng, hắn thu lại ánh mắt khi thấy nó hơi khó chịu, hắn lát đầu, nó tiếp tục bước ra, lần này là một bộ đầm cưới to hơn nó gấp 2 lần, nó đi lại khó khăn, chiếc váy màu đỏ tươi tôn lên làn da trắng tinh tương của nó, hắn nhìn nó gật đầu đồng ý với ánh mắt không muốn rời, tới hắn, hắn bước vào rồi đi ra hỏi ý nó:

- không đẹp ” nó nói

- cái này? ” hắn hỏi

- cái này thì nhìn chú mặc đẹp nhưng mà màu thì già quá

- cái này thì sao?

- cái này chú đẹp trai nè ” nó cười

- vậy à?

- uhm uhm, mình đi chụp ảnh thôi ” nó ôm lấy cái tay phải của hắn chạy đi

Không phải vì nó muốn chụp ảnh mà vì hôm nay có ra game mới, nó muốn càng nhanh để về nhà chiếm lĩnh trò chơi, nhưng nó không biết tại sao nó lại thấy háo hức như vậy, nó và hắn chọn ảnh cưới chính đặt trước nhà hàng, nó trầm trồ trước vẻ đẹp của mình khi mặc đầm cưới, nhưng mắt vẫn không rời hình của hắn tí nào, hắn thấy biểu hiện của nó khá thú vị, thầm nghĩ * chờ đấy cô bé, anh sẽ cho em biết tay khi gọi anh bằng chú như vậy * hắn nhếch miệng nhẹ làm cho mấy cô nhân viên xịu lên xịu xuống (mê giai thấy ớn Hà), về đến nhà, nó cũng không được đi chơi game mà phải trang điểm, nó ghét trang điểm nên chỉ đánh ít phấn rồi thoa ít son là nó cũng đẹp mê người, nó làm tóc, nó có mái tóc hồng nhạt rất đẹp, dài qua khỏi hông, nó được nhân viên làm tóc như một công chúa bước ra từ chuyển cổ tích, nhìn nó khá đẹp, ngày hôm sau, ngày cưới cuối cùng cũng đã đến, nó ngồi trong phòng trang điểm, hắn vừa bước vào nó đã than thở:

- chú, mặc cái này khó chịu quá đi, lại còn mang chiếc giày cao này nữa, có khi nào đang đi té đập mặt không? ” nó hỏi

- không sao đâu, tôi sẽ nắm chặt tay em, sẽ không ngã ” hắn nói

- uhm, mà chú 23 tuổi thật sao?

- ừ

- nhìn chú như thằng bạn 18 tuổi của con

- vậy sao gọi chú?

- à tại vì lúc gặp chú mặc vest, tóc vuốt ngược nên con cứ tưởng 40 mấy

- vậy đổi cách xưng hô từ giờ đi

- gọi bằng gì giờ?

- anh

- vâng, cháu chơi game đây
- không được
- tại sao?
- sắp ra ngoài rồi
- ưm ” nó sụ mặt
- thôi được rồi, 10p
- year! Thanks ch...anh, anh thật tốt

3. Chương 3

Nó bước trên thảm đỏ trong vòng tay của hắn, nó nở nụ cười trong tay hắn, nó bỗng dừng nhìn hắn khượng lại vì nụ cười của hắn, nó đơ người đi mà không hề biết như chân tự duy chuyển, nó đang đi thì bị vấp, đúng lúc hắn chụp lấy tay nó kịp lúc trước khi nó ngã:

- cẩn thận tí, sắp đến nơi rồi ” hắn nói
- uhm ” nó gật đầu

—————kết thúc—————

Vừa kết thúc buổi lễ, nó đã chạy vào phòng chỉ có hắn và nó mà chơi game, nó không chịu thay đồ ra mà nằm lì ở đó, hắn mở tủ đồ lấy một bộ đồ cho nó, lấy khăn tắm, đưa cho nó, nó cầm rồi chạy nhanh vào phòng tắm, hắn thì ngồi sẵn trên ghế chờ đợi để ăn nó thôi, nó vừa đi ra hắn đã ép sát nó vào tường kề sát vào tai nó nói:

- tôi chờ lâu rồi, cuối cùng cũng đưa em lên đĩa được rồi ” hắn nói
- làm..làm gì thế chú? Chú đừng nói là...là? ” nó ngập ngừng sợ hãi
- đúng ” hắn gật đầu cái rụp như khẳng định

- chú...chú đừng mạnh động, cháu chưa muốn chuyện đó xảy ra ” nó nhìn đi chỗ khác nói

- không bây giờ vậy chờ đến khi nào?

- chú...chú thật đáng sợ

- sao cứ gọi là chú hử?

- anh...anh tránh ra

- không

Nó cố đẩy mạnh hắn ra khỏi mình, nhưng vô ích vì sức của hắn gấp 2 lần nó, làm sao nó đẩy hắn ra nổi, nó cứ rưng rưng nước mắt như để cho hắn thương hại dù chỉ một lần, nó biết trước sau gì việc này cũng sẽ xảy ra, nhưng trước hết nó cần tránh hắn đã rồi sẽ tìm cách về nhà mẹ cầu cứu người anh trai có kinh nghiệm, để tìm cách giải quyết, nó vùng vẫy dữ dội khi bị hắn bế sọc lên rồi đặt xuống giường, hắn đưa tay vuốt má nó nhẹ nhàng, rồi từ từ đặt lên môi nó một nụ hôn ngọt ngào, nó không chịu vùng vẫy ra khỏi cái môi mãnh liệt hôn môi mình, hắn có chút khó chịu khi nó như vậy, hắn ngồi phất dậy, nói với nó:

- khi nào em đồng ý chấp nhận tôi, rồi nói với tôi ” hắn bỏ ra khỏi phòng

- anh...” nó có chút tội cho hắn (ngs ta ms vừa định ăn chị đấy)

Nó thấy ái náy vô cùng, không biết tại sao khi người đáng ra nó nên ghét bỏ, mà tại sao lại không ghét khi hắn đã làm như vậy với mình, nó hé cửa thấy hắn hơi âm u khi làm việc trong thư phòng, nó khép nhẹ cửa lại rồi đứng suy nghĩ làm cách nào cho hắn hết giận nó bây giờ, nó chạy xuống nhà dưới, pha một ly cafe đem lên phòng cho hắn CỐC CỐC:

- vào đi ” hắn lạnh lùng nói

- là...là em ” nó nói

- có chuyện gì?

- em...em có pha cho anh ly cafe này

- không sợ tôi thức trắng rồi làm chuyện không đúng với em à?

- chuyện đó có gì không đúng? Vợ chồng làm chuyện đó có gì mà không đúng?

- vậy tôi ăn em? ” hấn nhếch mép
- kh...không phải ý em là vậy, em khác
- chỗ nào?
- em còn nhỏ
- vừa đủ tuổi
- nhưng em chỉ mới 18 à, anh nghĩ xem, 18 tuổi đã mất tự do, sao em có thể tham quan mọi thứ bên ngoài
- ai cấm?
- nhưng...em không cãi lại anh nữa, nhưng em sợ lắm
- sợ gì?
- em nghe mẹ nói là lần đầu rất đau, em sợ đau lắm, em thật sự rất sợ khi nghĩ đến chuyện đó
- không đau
- thôi em ra ngoài đây
- khoang ” hấn chụp lấy tay nó
- a...anh, em nói thật mà, không được
- nhưng tôi muốn
- mà * nhưng mẹ nói muốn chồng thương thì phải chịu ý anh ấy, nhưng mình sợ quá * nó run lấy bầy
- thôi, ra đi ” hấn tiếp tục ngồi xuống làm việc
- anh không muốn thật à?

- không, em không chịu, tôi không ép

- vậy...vậy thử đi ” nó đỏ ửng mặt

- sao?

- nói...nói rồi đó

-....” hấn lại nhếch mép

Hấn đi lại gần nó hôn lên môi nó đắm đuối, nó cũng tò mò nên cảm nhận sự nồng nhiệt của hấn gửi đến mình, nhân lúc nó há miệng lấy không khí hấn luồn lưỡi mình vào trong miệng nó, hút hết mật ngọt của nó rồi trêu đùa với lưỡi của nó, noq cũng chẳng ngại mà đánh chém với lưỡi của hấn, khi hấn thấy nó bầu mạnh lưng mình thì hấn biết noq sắp hết hơi thở nên nuốt tiếc rời khỏi miệng nó, khi hấn vừa dừng hôn nó nói:

- học....nói...học..nói trước học...là...là học không được...quan học quan hệ với nhau, học, chỉ dừng đúng lúc...học, ok ” nó thở dốc nói

- ok

Hấn bế sóc nó lên rồi mở cửa qua phòng, hấn đặt nó nhẹ nhàng xuống giường, hấn cởi cái lớp vải che đi thân hình nóng bỏng của nó, hấn đưa lưỡi cắn mút từ môi rồi chuyển xuống cổ, cắn mạnh một cái đánh dấu chủ quyền, sao đó hấn lại duy chuyển đến xương quai xanh của nó, hấn liếm mút làm cho nó rên nhẹ lên đầy dâm dăng ” ưm...ư...ưm ” hấn như bị kích thích với tiếng rên của nó, hấn tiếp tục duy chuyển xuống bộ ngực căn tròn, hấn cắn mút cái nú hoa trên ngực nó, hấn cắn mút đến nổi làm nú hoa ấy đỏ ửng lên, còn tay thì hấn cũng chẳng chịu yên thân mà xoa nắn cái bộ ngực buồn tẻ còn lại gây cho nó một khoái cảm cực độ, nó rên lớn tiếng hơn cả lúc này, giờ trong phòng có đầy mùi ái tình nồng nàn ở đây, hấn tiếp tục cởi hết tất cả mảnh vải còn lại trên người nó, hiện tị nó không còn mảnh giáp trên người, thân thể lộ ra hết ngoài, hấn, liếm mút dài xuống tới bụng rồi dần nhìn đến nơi hoa nguyệt đầy cuốn hút của nó, hấn nhìn chăm chăm như đang quan sát khiến cho nó đỏ mặt lấy tay che hoa nguyệt của mình lại nói:

- anh...anh nhìn gì ghê thế? ” nó ngáp ngừng

- nhìn? ” hấn hỏi

- tới...tới đây thôi, em...em đi a ” nó chuẩn bị đứng dậy thì bị hấn gạt mạnh nằm xuống giường

- gì...gì vậy? Em nói là có giới hạn mà

- nhưng giờ không cần tới cái giới hạn đó nữa

Hắn lại tiếp tục công việc còn dang dở của mình, hắn lấy tay xoa nắn bộ ngực để lấy lại khoái cảm cho nó, tay nó vẫn không rời cái nơi ẩm ướt kia, nhưng khi khoái cảm đã dâng trào đến không chịu đựng được nữa, hai tay nó cũng hăm tìn không còn sức, hắn lấy tay nó ra khỏi nơi hoa nguyệt đang ẩm ướt, hắn đưa ngón tay cái vào nơi đó, hắn xoa nhẹ nhàng cái viên chần châu nhỏ nhần nhần nhần đỏ mọng đó để cho nó có khoái cảm hơn, sau đó hắn đưa ngón tay vào tận bên trong khiến cho nó tê dại ” a...đau...đau quá, dừng...dừng lại đi, em...em đau quá ” hắn nhẹ nhàng rút ra rồi hôn lên môi nó nói ” ngoan, sẽ nhanh không đau nữa đâu “, sau khi đó, dường như cậu nhỏ của cậu không chịu được nữa mà muốn cùng hòa quyện với cô bé của nó, hắn nhanh chóng, kéo dây tia quần ra làm cho nó hoảng loạn ” dừng...dừng mà, em...em luồng chịu ” hắn mặc lời nó nói thế nào, hắn đưa cậu nhỏ của cậu vào cô bé của nó, nó chảy cả nước mắt khi bị vật to lớn kia đâm vào cô bé ” hức...đau...đau quá à, em...em không chịu đâu ” nó nói trong nước mắt, hắn cũng khổ lắm chứ, cô bé của nó chặt lắm, khiến hắn cũng chịu đau đớn, hắn khuyên nhủ nó nếu muốn không đau nữa thì phải thả lỏng người ra, nó làm theo lời hắn, thử thả lỏng người, quả thực nó không còn đau như lúc nãy nữa, hắn thấy cô bé của nó rộng ra một chút, bắt đầu hắn đưa ra đưa vào nhẹ nhàng, tuy nhẹ nhàng nhưng nó đã có khoái cảm muốn thêm ” nhanh...nhanh chút nữa được không? ” nó đỏ ửng mặt nói, hắn cười rồi nhanh hơn lúc nãy nữa, rồi hắn ra vào nhanh hơn nữa làm nó cung cả lưng lên với khoái cảm, hắn ra vào nhanh hơn nữa làm nó mệt lã, một lúc sao, khi nó đã mệt mà ngủ thiếp đi, hắn mặt lại đồ cho nó, hôn nhẹ lên trán nó, nở nụ cười dịu dàng ” vợ yêu à, anh hứa sẽ chung thủy với em, anh sẽ không qua lại với ai nữa ngoài em ” hắn cười nhẹ nhàng rồi cho nó nằm vào lòng mình rồi ôm chặt nó vào lòng thì thắm ” vợ yêu ngủ ngon ” nó không biết đã ngủ hay thức mà quay sang ôm hắn nhép nhỏ miệng ” ừm...ừm ” hắn ôm nó trong vòng tay ngủ ngon lành cho đến sáng

4. Chương 4

Sáng sớm hôm sau, nó thức dậy với thân người nhức mỏi, nó đi xuống giường rồi nghĩ là mình đã là vợ người ta, nên cũng phải biết nấu ăn vào mỗi buổi sáng, nhưng nó không biết nấu, mà nó cố chấp đi xuống bếp:

- cô chủ, cô để bọn tôi làm cho, cậu chủ mà gặp thì chúng tôi sẽ bị đuổi việc mất ” dì Trần (52 tuổi) nói

- không sao đâu ạ, dì Trần đừng lo, anh ấy không dám đuổi đâu, con hứa ” nó nói rồi quay ra lấy chén đĩa, bát bếp

- cậu....” dì Trần thấy hắn đang đứng trên cầu thang nên định gọi thì hắn bảo dì im lặng

- aaa ” nó bị cắt chút tay ” Bốp ” rớt chén đĩa ” ui ya ” bị phồng....v.v....

- mèo nhỏ, mới sáng mà em đã nghịch rồi sao? ” hắn ôm eo nó

- em không nghịch, em chỉ muốn làm một người vợ chuẩn mực thôi ” nó ngênh mặt đầy tự hào

- em nhìn xem đúng mực hay là phá hại đây? ” hắn vào nhẹ mũi nó

- hử? À...à thì

- em nghĩ xem mình làm rơi bao nhiêu cái chén cái đĩa, còn làm mình bị thương ” hấn chóng nạnh lên nói

- hứ, nếu đã vậy thì không thềm làm nữa, mệt rồi ” nó bỏ cái dao xuống rồi bỏ lên phòng với gương mặt tức giận

- không sao chứ cậu chủ? ” dì Trần lo lắng

- không sao, dì tiếp tục công việc đi ” hấn lên phòng

Nó lên phòng, dọn tập vở để chuẩn bị đi học, hấn dựa người vào cửa nhìn những hành động giận dỗi đáng yêu của nó, nó bỏ đi vào phòng tắm thay đồng phục, bước ra đẩy mạnh hấn sang một bên rồi đi thẳng xuống lầu bỏ đi mất hút, đến trường:

- này nhá, chồng mày soái ca thế? Ngưỡng mộ thật nha ” Tú Vân nói

- huhu, mày ạ, tên đó đáng ghét quá mày ạ ” giả khóc

- thế nào? Kể tao nghe xem ” nhỏ vuốt tóc nó hỏi

- hazzi, hấn ta chê tao phá hại mày ạ, tao chỉ muốn nấu ăn cho hấn ta ăn thôi, sao nói quá đáng thế? ” nó hậm hực

- mày...định nấu ăn? ” nhỏ hơi tái mặt

- đúng

- thôi cho con lạy, mày khiến anh ta nhập viện à?

- mày...

- thôi thôi, mà nè, nay tao qua nhà chồng mày chơi được không?

- làm gì?

- muốn xem anh ta có bạn nào đẹp trai không để tao còn tìm người yêu

- vãi cả con bạn mê trai gớm, được

- à quên mất, này, có một bạn nam lớp B gửi thư cho mày này, dạo này nhiều người tỏ tình nh

- hazzì, mày biết dù có tỏ tình cũng có thành công đâu

- biết mà biết mà, nhưng mày nên nói thẳng với họ đi

- uhm

Nó lấy thư ra xem, nội dung là " mình là Tuấn Vũ lớp cạnh, mình đã thích cậu từ lúc vừa vào cấp 3, nhưng đến hôm nay mình mới dám ngỏ lời yêu với cậu, cậu làm người yêu mình nha, khi ra về mình chờ cậu ở trước lớp cậu nha, mình muốn nghe câu trả lời của cậu, Tuấn Vũ love Thiên Anh " nó đọc xong thở dài một cái rồi nhét thư vào trong cặp, bắt đầu học

_____—tua tua tua

Giờ ra về, con bạn thân xuống cổng trường chờ nó, nó ra gặp Tuấn Vũ người đã gửi thư tỏ tình với nó, anh ta cũng khá đẹp nhưng gương mặt hơi khó chịu vì mặt của anh ta hơi nghênh ngêu, kiêu ngạo:

- cậu là Tuấn Vũ sao? " nó hỏi

- đúng, cậu làm người yêu mình nha? " Tuấn Vũ hỏi

- mình xin lỗi cậu nha, mình không yêu cậu được

- tại sao?

- vì mình không thích cậu

- mình chắc chắn sẽ làm cho cậu thích mình " tên nó đưa sát mặt mình vào mặt nó

- ờ, cố gắng cũng không được đâu " nó quay đi

- hơ, tớ chắc chắn làm được

Nó đi xuống rồi đưa nhỏ về nhà, vừa vào nhà thì nó đã thấy người mình đang ghét, vào trong thì thấy một người con trai nữa, anh ta cũng đẹp trai không kém gì hần nha, nhỏ thì cũng cúi đầu chơi game, nên cũng chẳng để ý gì đến, nếu như thường mà gặp trai đẹp thì nhỏ nhảy xúng lên rồi:

- chào anh ” nó nói

- chào em, em là vợ mới cưới của thằng Huy à? Xinh thế, còn...” anh nhìn sang nhỏ

- à đây là bạn thân em, ê ê ” nó nhùi nhẹ nhỏ

- yên cho tao chơi ” nhỏ cúi

- có anh đẹp trai lắm kìa con ” nó nói nhỏ

- đâu đâu đâu ” nhỏ nhìn dáo dác rồi dừng ánh mắt ngay chỗ của anh

- chào...chào em ” bỗng nhiên anh lấp bắp

- chào anh ” nhỏ thì bình thường

- sao nay mà lạ vậy? Gặp trai đẹp là mà quên cả bạn bè cơ mà, sao nay lạ vậy? ” nó lấy làm lạ

- thì tao thấy anh ấy không đẹp mấy, hề hề, Jungkook của tao mới đẹp mà ạ

- thôi đi ba ” nó lòi nó đi

- em không chào anh cơ à? ” hần hỏi

- làm gì tôi phải chào anh chứ? Hừ ” nó bỏ vào bếp

- em...hazzi ” hần thở dài

- cha! Gia Huy nhà ta cuối cùng cũng có một cô gái làm mày doa động rồi à? ” anh trêu chọc

- cô ấy trẻ con lắm mà ạ

Cũng đúng thật, hần từ trước luôn có quan hệ với nhiều cô gái, trước khi cưới nó hần thay người yêu còn hơn thay áo, nay cô này mai cô khác, chưa bao giờ yêu ai thật lòng, chưa bao giờ thấy hứng thú với con gái và cười, lo lắng quan tâm từ cử chỉ, hành động và lời nói của một người con gái nào cả, nhưng, ngày hôm nay, chính xác hơn là từ ngày cưới nó đến bây giờ hần đã thay đổi hoàn toàn, hần biết yêu thương, biết lo lắng và trái tim thuộc về chỉ một người, đó không ai khác ngoại trừ nó

5. Chương 5

Sáng sớm, xe của nhỏ bị hư nên nhỏ phải đi tàu điện đến trường, đang đứng thì gặp anh cũng chờ tàu điện, nhỏ chào hỏi:

- chào anh, anh còn nhớ em nhớ chứ? ” nhỏ cúi đầu

- nhớ chứ, em là bạn của Thiên Anh đúng không? Em tên gì? ” anh hỏi

- à em quên mất, em tên Tú Vân ” nhỏ cười

- uhm, anh là Thiên Vũ ” anh đưa tay ra

- vâng ” nhỏ bắt lấy tay anh

Thình thịch

Thình thịch

Thình thịch

Khi tay nhỏ vừa chạm vào tay của anh thì hai trái tim bắt đầu đập nhanh thật nhanh mà cứ sợ đối phương nghe được nhịp tim của mình, nhỏ rút tay lại thì anh cười nụ cười hiền hậu mời nhỏ lên tàu điện, anh không đi tàu điện mà chờ người thôi, nhỏ cúi đầu chào tạm biệt rồi lên tàu chạy đi, đến trường, nhỏ nói với nó:

- Thiên Anh, tao có chuyện muốn nói với mày ” nhỏ gấp gút

- có chuyện gì? ” nó vừa ăn vừa nói

- thì...thì là vậy, tao...tao lúc nãy có...có gặp anh...anh Thiên Vũ ” nhỏ ngập ngừng mặt đỏ ửng

- Thiên Vũ? À biết rồi, thì sao?

- tao...tao thấy...thấy thích...thích ảnh rồi mà ạ

- sao hôm qua nói không hứng thú mà

- hôm nay tao không biết sao nữa, khi bắt tay với anh ấy cái tao thấy thích ảnh luôn

- bắt...bắt tay cái thích à?

- uhm, ảnh có thương đến nhà mày không?

- thường xuyên lắm mà ạ

- vậy hôm nay tao đến nhà mày nữa nha?

- tùy thôi

- ok

Thế là hôm đó nhỏ lại đến nhà của nó, vừa về đến nhà, nó đã kéo tay hắn lên lầu làm cho anh và nhỏ nhìn một cách mờ ám, trên phòng, nó nói:

- anh đưa tay ra đi ” nó nói

- để làm gì? ” hắn chau mày khó hiểu

- thì cứ làm đi, anh muốn em ghét anh à?

- không

- vậy đưa tay ra nhanh nào

- rồi sao nữa? ” hắn đưa tay ra

- hihi, vậy chắc em đã thích anh rồi ” nó bắt tay với hắn theo cách nhỏ nói

- tại sao?

- tại vì Vân nói vậy á, Vân nói là khi gặp anh Thiên Vũ, hai người họ bắt tay nhau xong cái Vân thích anh ấy luôn

- vậy là em làm vậy để thích anh à?

- uhm, để tình cảm gần bó hơn

- ngoan lắm ” hấn xoa đầu nó

- nhưng giận vẫn giận ” nó liu liu hấn

- được rồi, xuống dưới, còn khách đây

- ồ

Khi đang xuống, nó thấy nhỏ và anh đang nói chuyện vui vẻ nên nó chặn hấn lại khiến hấn nhém đụng thẳng vào nó, hấn hỏi nó:

- cô nương, nhường bước ” hấn nói

- thiếu chủ này có nhìn thấy gì không ạ? ” nó nói

- thấy gì?

- họ đang nói chuyện vui vẻ thế kia? Thiếu chủ định khá à?

- thì sao?

-” nó đi lên thêm cáo hơn hấn rồi khum người nói nhỏ ” anh nghĩ lại xem

- hiểu rồi, vậy hai ta lên phòng làm việc của chúng ta ha ” mặt hấn trở nên nguy hiểm

- chắc em nên phá đá.....” chưa nói xong nó bị hấn bế xóc vào phòng

(t/g: thôi làm từ nãy đi, vào rồi ra, ra rồi lại vào nư làm gì?)

Hắn đặt nó xuống giường nhìn nó với ánh mắt chiều mến cực, nó run cầm cập, nó nhẹ liếc hắn một cái rồi nói:

- a...anh định làm gì? E...em không chịu ” nó nói

-...” hắn lấy điện thoại gọi cho ai đó ” mày đưa Tú Vân đi chơi đi, tao với vợ có chuyện chút

* hiểu rồi, tiếp tục đi ” anh nói

* uhm

Thế là hắn tiếp tục công việc cởi hết quần áo của nó ra, nó vùng vẫy quơ tay loạn xạ, đánh vào người hắn, hắn chụp lấy tay nó đưa thẳng lên trên, đặt môi mình vào môi nó nhẹ nhàng, hắn liếm mút bên trong khoang miệng nó, rồi lại lướt xuống cái cổ trắng muốt của nó, tới bộ ngực cân mọng, hắn cắn mút, dùng tay xoa bóp, hắn bật người dậy, lấy cà vạt vắn đó trói tay nó lại (nhẹ) hắn cúi xuống tiếp tục công việc của mình, nó thì không còn vùng vẫy nữa mà thay vào đó là theo ý hắn, cảm xác bây giờ rất khó chịu, nó cảm thấy bên dưới của nó rất cô đơn, nó muốn cậu nhỏ của hắn, mặt nó khi nghĩ đến đây thì đỏ ửng lên, tay hắn cũng không yên vị mà đưa xuống dưới, thăm dò xem nơi đó của nó, hắn đưa ngón tay xoa nhẹ nơi đó rồi đưa thẳng vào trong, nó có cảm xác không còn đau nữa, mà một cảm xác rất khoái cảm, nó muốn nữa, hắn tiếp tục đưa ngón thứ 2 vào, nó thích thú khép chặt ngón tay của hắn lại, hắn cười nhẹ nhàng rồi nói:

- em lại thế rồi ” hắn nói

- l...ại gì...gì nữa? ” nó ngất quãng để thở

- em đang chào gọi anh à?

- không...không có

- hơ ” hắn cười

Hắn tiếp tục công việc, đến khi cả hai không chịu đựng được nữa,hắn mới cởi bỏ tất cả vớ vẩn trên người ra, cậu nhí của hắn đã cứng và phồng to hơn, hắn đưa nhẹ nhàng vào trong, rồi nhẹ nhàng ra, rồi dần nhanh hơn, nhanh hơn nữa kèm theo tiếng rên rỉ của nó ” ưm...ư...a..ưm ” hắn khum người hôn nó nhẹ nhàng, nhưng bên dưới vẫn không ngừng ra vào nhanh hơn, nó đến khi hụi không nổi nữa, nhấp nháy miệng nói ” nh...nhanh quá ” hắn lại hôn lên môi nó một lần nữa, hai tay cũng không yên phận mà xoa nắn bộ ngực cân tròn, khi cả hai đã mệt, nó cũng đã ngủ thiếp đi, hắn thay đồ đi xuống bếp nấu cho nó vài món bổ dưỡng, để cho nó lại sức, còn mua tặng nó một bộ game vừa mới ra, hắn biết nó từ khi cưới hắn đã dừng chơi game lại vì hắn, hắn vui cười khi nấu ăn, hắn mỉm cười nghĩ thầm:

* giờ em ghét anh nhỉ? Nhưng anh sẽ buộc em phải thừa nhận thích anh *

6. Chương 6

bắt đầu

Sáng hôm sau, nó thức dậy, đi xuống lầu thì thấy đầy những món ăn ngon, người làm nói là do hấn làm cho nó ăn để bổ dưỡng còn nói là hấn đã đi công tác rồi, 2 tháng nữa sẽ về, nó thấy hơi buồn khi hấn không có ở nhà, nó nhận thấy ở phòng khách có rất nhiều game mới ra, nó nhảy sững lên ăn uống những món ngon trước mặt rồi chạy lại chơi game, đương nhiên nó chơi trong bóng 5 tiếng là hoàn thành hết nhiệm vụ của hết tất cả game mới này, nó bỗng chốc thấy nhớ hấn, nếu bây giờ hấn ở đây thì vui biết mấy, nhưng hấn đi công tác rồi, mấy ngày này lại là ngày lễ nên nó được nghỉ, nó lấy điện thoại nhắn tin với con bạn thân của mình, rồi lướt facebook thì thấy trong face của hấn có chụp hình với một cô gái xinh đẹp, hai người cười rất tươi, rất vui vẻ và hạnh phúc, nó thấy hơi nhói lòng một chút, nó xem bình luận thì khá nhiều bình luận chuẩn hạng như:

© chủ tịch Hà thật là hạnh phúc với cô Lâm đây

© chúc chủ tịch Hà hạnh phúc nha

© vợ sắp cưới của chủ tịch thật xinh

.....v.v.....

Nó không biết sao khi đọc những dòng bình luận này nó cảm thấy mình như là người thứ 3, xen vào tình cảm của họ vậy, nhưng hiện tại, nó thấy mình thích hấn rồi, nó ngồi ôm gối bông gục mặt mà khóc thút thút, nó thấy nhói lăm, sao mọi chuyện lại là như thế này? Cô gái đó là ai? Nhìn hấn thật vui khi bên cô ấy, có lẽ cô ấy là người hấn yêu, chắc tại cái đính ước hôn sự với nó nên hấn và cô gái này đã chia tay, chắc là vậy, nó lấy điện thoại của mình, bấm nốt hàng dãy số dài:

- anh à, anh công tác thế nài rồi? Ổn không? ” nó kìm lại tiếng nấc khi khóc

- sao hôm nay em ngoan thế? Biết gọi anh để lo lắng nữa à? ” hấn cười đầy hạnh phúc

- anh? ” nó gọi

- gì em?

- anh biết cô Lâm không?

- Lâm? Sao em lại hỏi vậy? ” hấn thoáng buồn

- không có gì, hức...em thấy anh và cô ấy hạnh phúc quá, chắc là tại em chen ngang tình cảm giữa hai người đúng không anh ” nó không tìm được nữa mà nắc nhe

- em sao vậy? Em đang khóc sao? Em đang nói ngốc nghếch gì vậy?

- hức...anh, mình ly dị đi, anh đừng lo về việc bên gia đình em nói gì về anh, em sẽ nói là do em, li dị nha anh?

- em nói quái gì thế?

Bỗng chốc bên hấn có tiếng của một cô gái giọng điệu đà nói ” anh Huy, sao lại đi lâu vậy? ” nó nghe như tim bị cắt ra từng mảnh, khi nghe hấn còn trả lời ” anh vào ngay ” nó khẽ cười đau đớn nói vài điện thoại ” vậy nha anh ” rồi nó cúp máy

Hấn thì vì thấy nó gọi nên đi ra khỏi cuộc họp, sau đó là thư kí của hấn đi ra nói, vì thế làm nó hiểu lầm nghiêm trọng, hấn bắt buộc đi vào trong phòng họp, hấn tuy ngồi họp nhưng lòng thì đứng ngồi không yên, hấn lo nó sẽ nghĩ bậy mà bỏ hấn đi như Lâm Họa Kì, hấn lo lắng đến phát điên, khi cuộc họp vừa kết thúc hấn liền lấy điện thoại gọi cho nó nhưng thất bại, gọi bao nhiêu cuộc cũng không được, hấn lo lắng nằm ngược mắt lên trời, điện thoại hấn reo lên, hấn mừng rỡ vì nghĩ tưởng là nó gọi nhưng là ông quản gia:

- cậu chủ, có chuyện rồi ” ông quản gia giọng điệu hốt hoảng

- có chuyện gì? ” lạnh lùng nói

- cô chủ dọn đồ bỏ đi về nhà mẹ rồi ạ, còn để lại một tờ ly hôn

- cô ấy đi lâu chưa?

- cách đây 2 tiếng rồi ạ

- được, tôi biết rồi

Hấn lấy điện thoại gọi cho thư kí đặt một vé máy bay ngay lập tức, còn đối tác thì sẽ dời lại ngày khác, hấn giờ chỉ nghĩ đến nó, hấn vừa về đến Việt Nam thì đi thẳng đến nhà bố mẹ của nó, hấn bấm chuông, mẹ nó ra mở cửa, vẻ mặt ái náy:

- con rể, ta xin lỗi, con gái ta thật là đã làm chuyện có lỗi với con, ta thật sự không biết nói gì về nó nữa ” mẹ nó nói

- mẹ vợ, em ấy đâu rồi? ” hấn bồn chồn

- con rể, con bé đã làm những điều như vậy con....sao con lại?

- em ấy chẳng làm gì cả, mẹ cho con vào nhanh đi ” hấn chạy thẳng vào trong rồi lên phòng của nó

Hấn mở nhẹ cửa nó ra, hấn thấy nó đang khóc, tay chảy đầy máu vì nó tức giận đâm vào tường, hấn đẩy mạnh cửa vào khiến nó giật mình nhìn lên, nó hét toáng lên khi gặp hấn:

- biến đi, tôi không muốn gặp anh nữa, biến ” nó hét lên

- em sao vậy? Không nói không rằng mà lại bỏ về? ” hấn cũng gần như hét lên

- anh biến đi, đồ khốn nạn ” nó nói

- em sao vậy? Nói anh nghe đi ” hấn nắm chặt lấy tay nó anh...anh và cô Lâm là gì của nhau thế? ” nó đờm buồn hỏi

- Lâm Họa Kỳ, cô ấy từng là người yêu của anh, anh và cô ấy yêu nhau rất nhiều, nhưng cô ấy đã....” hấn thoáng nhìn vào tay nó

- uhm, về đi ” nó nói

- em vẫn đuổi anh à?

- ừ, về đi

- không , em phải về với anh, anh mới về

- không, không thêm, lẽ ” nó liu hấn rồi đắp mền ngủ

- này ” hấn lại cửa khoả cửa phòng lại ” em muốn sao? ” hấn dè nó

- ui, anh nặng quá

- ừ thì nặng

Hấn thề là bây giờ sẽ cho nó biết tay khi dám bỏ về nhà rồi còn dám đòi li dị nữa thì lúc này nó sẽ không yên rồi, cởi cúc áo nó ra làm hốt hoảng, hấn cười với vẻ mặt đồ mộng của nó lúc này, sao lớp áo dày đó là thân hình nóng bỏng của nó, và hiện tại, người của cả hai ai cũng chẳng còn một mảnh vải, hấn đưa vật

đang căng cứng ấy vào trong nó, hấn đưa ra đẩy vào thật nhanh giống như trả thù nó khi dám làm như vậy, hấn hôn nó mãnh liệt, liếm mút cái lưỡi của nó, hôn đến nỗi môi nó đỏ ửng lên, hai tay cũng bắt đầu hoạt động, đôi tay của hấn xoa nắn bộ ngực của nó đầy sự ham muốn dục vọng của hấn, hấn ra vào nơi nguyệt đạo của nó nhanh hơn khiến nó không ngừng những tiếng rên, hấn thì thắm vào tai nó đầy ỷ mọi " không sợ mẹ vợ nghe thấy à? " sao khi nghe hấn nói nó lấy tay che miệng lại, hấn rút thứ đó ra và một chất dịch lỏng màu trắng đục cũng chảy ra ngoài, hấn mặc đồ vào cho nó và cả mình rồi nở nụ cười đầy khó hiểu mà nói:

- vợ yêu à, về nhà anh sẽ ăn em không chờa thứ gì

7. Chương 7

Sau vụ ghen tuông dữ dội của nó cũng là bài học nhớ đời của nó, hấn đã cho nó có một ngày bước xuống giường không nổi, hấn hành nó cả đêm, không cho nó thời gian nghỉ ngơi, nhưng sáng ra, hấn vẫn chăm sóc nó đàng hoàng tử tế, hấn nghỉ làm 1 tuần để chăm sóc vợ yêu của mình:

- vợ, thức dậy đi, ăn sáng nè " hấn dịu dàng hôn lên trán hấn nói

- ưm, không ăn " nó nói khi mơ màng

- vậy làm thêm vài hiệp nữa nha vợ?

- thôi, em thấy đói quá, em ăn liền mới được " nó nghe hấn nói xong bật dậy nhanh

- uhm, em ăn đi, ngoan " hấn xoa đầu nó

- ngon quá, đúng là người làm càng nấu càng ngon mà

- anh nấu đấy, người làm đâu

- hihi yêu ghê á " nó lẩm bẩm đủ để hấn nghe

- yêu chồng rồi à?

- ừ yêu chồng rồi ơ...ơ không...không có, trời ơi, nay trời đẹp quá, đồ ăn cũng ngon nữa, ngon lắm " nó lúng túng trước câu hỏi của hấn

- ờ, vậy à? " hấn mỉm cười khỏ khi gặp cô vợ trẻ con như nó

Chuông cửa vang lên, Thiên Vũ vào nhà, hấn cũng đi xuống, Thiên Vũ gương mặt hơi khó xử, ngồi trên ghế sofa nường chào hỏi hay nói chuyện gì cả mà mặt chỉ đăm đăm ra, hấn hỏi:

- mày có chuyện gì à? ” hấn hỏi

- hazzi ” anh thở dài

- sao à? ” hấn hỏi

- ờ, tao có việc muốn gặp vợ mày

- vợ tao? Mày với vợ tao có việc gì mà cần gặp riêng nhau?

- thì mày cho tao hỏi vợ mày ở đâu?

- anh tìm em à? ” nó từ trên lầu đi xuống nói

- đúng, anh có chuyện nói riêng với em

- vâng, anh nói đi

-....” anh nhìn hấn

- à em hiểu rồi, anh theo em

Nó đưa anh lên phòng, vào trong, anh ngồi trên ghế, mặt nghiêm trọng nhìn nó, nó cũng thấy anh khác ngày thường nên nói:

- anh có chuyện gì thì cứ nói đi ” nó nói

- là thế này, ANH THÍCH Tú Vân lâu rồi nên nhờ EM giúp anh được không? ” anh nói to từ ” anh thích và em ” nói với nó

- vậy sao? Dạ được chứ

- thật sao? Cảm ơn em rất nhiều

- chuyện này sẽ thành công, chắc với anh luôn

- uhm

Anh bước ra với vẻ mặt vui vẻ, hấn từ nãy đang nghe lén họ nói gì nên khi anh vừa mở cửa bước ra thì giả ho khụ khụ rồi nói ” ôi, vào thư phòng thôi ” anh cũng hiểu hấn nên cười haha rồi bước ra về, theo phương diện của hấn khi nghe lén thì sẽ nghe anh nói là Anh Thích Em, hấn khá tức khi nghe vậy nên khi về thư phòng cứ quăng sách vở lung tung, nó bước vào thư phòng thì thấy vậy nên chau mày khó hiểu hỏi:

- anh sao thế? Sao quăng hết mọi thứ vậy? ” nó hỏi

- liên quan cô sao? Hỏi nhiều thế làm gì? ” hấn bỏ qua khỏi rồi xuống lầu phóng xe đi mất hút

- anh ấy sao vậy?

11h35, hấn vẫn chưa về nhà, nó thấy bác quản gia đã già, bắt bác ấy chờ hấn khuya vậy cũng tội nên nó bảo bác quản gia đi ngủ trước, mình thì ngồi chờ hấn, khoảng gần 2h mấy thì hấn mới về, trên người đầy mùi rượu, nó đỡ hấn dậy thì bị hấn đẩy sang một bên, lên đến lầu, hấn nằm trên giường mà người ướt đẫm, tay chân còn bị thương, nó cầm hộp thuốc y tế lên, cầm tay hấn để thoa thuốc thì hấn giật tay mình ra khỏi tay nó, nó thấy khó hiểu nên quát thẳng vào mặt hấn nói:

- nè, anh bị gì thế? Sao cứ khó chịu với em thế? ” nó nói

- thì sao? ” hấn nói

- anh thôi cái thái độ đó đi, em làm gì anh hả?

- cô làm gì thì tự hiểu, hỏi tôi làm gì?

- anh đang ghen vụ lúc sáng à?

- không

- ờ, anh Thiên Vũ đẹp trai ghê nhỉ, tính tình còn dịu dàng, lại còn.....” nó chưa kịp nói thì hấn đã giật tay nó nằm dưới mình

- vậy em thích cậu ta à?

- ờ, chứ anh như vậy đấy, có dịu dàng với vợ anh không? Sáng giờ anh đẩy tôi này, thấy không thấy không?

Trầy này, chảy máu này, đây này ” nó chỉ vào tay mình

- anh xin lỗi vợ mà, tại lúc sáng anh nghe cậu ta nói thích em, em còn trả lời được, nên anh giận thôi ” hắn vùi mặt mình vào vai nó

- ờ, ghen đúng không? Anh đúng là, đây này, anh ấy thích Tú Vân mà không dám nói, nhờ em thôi ” nó giải thích

- thật không? ” mặt hắn lúc này rất đáng yêu, nhìn như chú cún con đang làm nũng

- thật mà, nhìn mặt anh yêu chết mặt đi được ” nó hôn hắn một phát rồi lấy mền trùm mặt lại

- vợ...vợ đang quyến rũ anh à? Vợ à, anh muốn...

- không, hôm qua em mệt lắm, chỗ đó hiện giờ còn nhức tai này

- nhưng tại vợ hôn anh nên mới khiến anh muốn, vợ phải chịu trách nhiệm chứ

- * biết vậy đừng hôn làm gì? * tại...tại

- giờ sao? Vợ chịu không?

- nói không được à?

- vậy thì tốt

8. Chương 8

Nó và anh thực hiện nhiệm vụ để tỏ tỏ tình với nhỏ, nguyên ngày hôm đó nó không về nhà mà qua nhà của nhỏ chơi:

- này Tú Vân, mày thấy anh Vũ thế nào? ” nó hỏi

- hờ, thì tính tình dịu dàng, đẹp trai lại còn giỏi nữa, mới 23 tuổi mà đã quản lý một công lớn thì rất giỏi ” nhỏ vừa xếp đồ lại nói

- hôm trước mày nói mày thích anh ấy là thích như nào?
- đừng hiểu lầm, chỉ là thích thú thôi chứ không phải yêu đâu
- ủa, thích với yêu là hai sao?
- con nít con noi, biết gì?
- ờm, mà nói nỳ, nếu, nếu thôi, nếu anh Vũ thích mày thì sao?
- mày điên à? Tự nhiên nói vậy, mất giá tao hết
- hahaha ” nó lăn lỏi ôm bụng cười
- cười gì?
- mà nếu có thì sao?
- nay mày lạ lắm nha, mà sao tự nhiên qua nhà tao, bỏ chồng yêu mày à?
- mày trả lời tao đi, đừng đánh trống lảng thế chứ
- thì chắc có lẽ tao chịu, anh ấy đẹp trai thế mà, còn dễ thương nữa chứ
- vậy à? ” nó lấy điện thoại ra ” alo, anh Vũ, lát 3h30 anh ra công viên gần nhà em nha
- chi vậy em? (giả hay ghê) anh hỏi
- thì anh đi đi
- uhm được
- mày gọi anh ấy làm gì thế? ” nhỏ hỏi
- chỉ là chồng tao nhờ vậy mà tao quên mất thôi, lát tao với mày đi shopping

- gớm, ghét đi lắm mà

- à à thì hôm nay là ngoại lệ, đi không mà nói nhiều thế?

- đi chứ, đại gì không đi

3h30 nó giả vờ mệt rồi dừng lại ngay công viên, nhỏ chắc cũng quên vụ nó hẹn anh ra đây nên ngồi bấm điện thoại chờ nó đi mua nước về, đang ngồi thì có một đứa bé chạy lại nói:

- chị ơi ” đứa bé nắm tay nhỏ gọi

- có gì sao em? ” nhỏ hỏi

- em không biết đến trung tâm công viên, mẹ nói mẹ chờ em ở đó, chị dẫn em đến đó được không chị? ”
đứa bé hơi méo mào

- uhm, được rồi, em theo chị

Nhỏ dẫn đứa bé đến chỗ trung tâm công viên, giữa công viên có một cái trái tim rất to, làm bằng hoa hồng đỏ, chứa lại nhiều khoảng trống, ghép lại thành chữ ” I LOVE YOU, TÚ VÂN ” nhỏ hơi bất ngờ khi có người tên Tú Vân giống mình, lại được tỏ tình một cách lãng mạn như vậy, đứa bé rời tay nhỏ ra chạy đi, nhỏ nhìn theo thì thấy đứa bé chạy lại chỗ nó, rồi từ phía sau nhỏ vọng đến một giọng nói trầm ấm dịu dàng cất lên:

- Tú Vân, em đừng quay mặt lại, anh chỉ muốn hỏi em vài điều thôi, được không? ” anh nói

- anh Thiên Vũ sao? ” nhỏ nói

- là anh, em cho anh hỏi vài điều được chứ?

- uhm, anh hỏi đi

- em đã có bạn trai chưa?

- dạ chưa

- vậy em có đang thích ai không?

- có
- người đó là ai? Thiên Anh biết không?
- dạ biết, chồng nó cũng biết nữa
- vậy à?
- anh biết rõ hơn nữa
- có thể nói cho anh biết không?
- được ” nhỏ bỗng chốc quay lại rồi đến gần anh thì thầm ” là anh
- hửm ” anh khá bất ngờ trước câu trả lời của nhỏ ” cô nhóc này
- hihi, mà, ê, nhỏ kia, lại đây ” nhỏ quay lại gọi nó
- có chuyện gì hả? ” nó hỏi
- mày hay lắm, dám gạt tao
- hehe không gạt mày thì có được như thế này không?
- à mà cũng cảm ơn mày
- ừ
- mà đứa bé là ai vậy?
- đứa bé đó á? Cô bé đó là em họ mình, nó vừa từ Mỹ về, mình sẵn nhờ nó giúp thôi ” nó nói
- em họ? Sao tao không biết?
- sao mày biết được?

- tại sao?

- em ấy rất ít lần về Việt Nam

- uhm

- thôi, mày với anh Vũ đi , tao phải về rồi

- bye

Nó dẫn Hiếu Hiếu về ở cùng với mình, vừa có lý do để không cần cho hắn hành nữa, về đến nhà, nhường như hắn đang giận nên không thèm nhìn nó mà cứ chăm chăm nhìn vào máy tính, Hiếu Hiếu thấy dậy ôm chặt lấy nó:

- Hiếu Hiếu ngoan, theo chị ” nó cũng chẳng thèm chào hỏi mà nói với Hiếu Hiếu

- dạ, chị, em đói ” Hiếu Hiếu nói

- uhm, theo chị vài bếp

- dạ

Hắn nhìn hai con người đó mà thắc mắc, cô bé đó là ai? Sao gọi nó là chị? Nó chỉ có anh thôi mà? Hàng vạn câu hỏi hiện lên đầu của hắn, nó dẫn Hiếu Hiếu vào bếp, tiếp đó hắn cũng vào lấy uống nước:

- sao về không chào anh? ” hắn bắt lỗi nó ngay

- vậy sao em về anh không hỏi thăm em? ” nó cũng nói lại

- anh không thấy

- em không để ý

-...” Hiếu Hiếu em tay nó

- ai thế? ” hắn cau có nhìn Hiếu Hiếu

- em...em là..là em...em chị...chị Anh ” Hiểu Hiểu run lấy bầy nói

- thì sao? Không cho em ấy ở cùng à?

- tùy thôi

- chị, anh ấy có mặt ác quá à ” Hiểu Hiểu quay sang nó nói

- anh không ác, anh đang dạy lại chị Anh thôi, chị ấy không ngoan ” hấn véo nhẹ mũi Hiểu Hiểu

- woww ” Hiểu Hiểu khi thấy hấn như vậy, thấy hấn rất đẹp trai nên thích hấn mất rồi ” em thích anh lắm
” Hiểu Hiểu ôm cổ hấn

- vậy anh lấy kẹo cho em ” hấn nói

- dạ

- ê, em nhớ đó, chồng của chị bộ, hứ ” nó lắm bầm hấn cũng đủ nghe nhưng thử xem biểu hiện của nó

Tối hôm đó, thật ra nó muốn Hiểu Hiểu ngủ cùng với mình nhưng không ngờ cô bé Hiểu Hiểu thật nghịch và rất hay về cách lừa nó, cô bé chạy qua phòng hấn:

- anh ơi, em muốn ngủ cùng anh ” Hiểu dụi dụi mắt vì buồn ngủ

- hử, nhưng anh và chị Anh ngủ cùng rồi không còn chỗ cho em rồi ” hấn nói

- aaa, không chịu không chịu, em muốn ngủ cùng anh, chị Anh bảo không ngủ cùng anh rồi

- thật không?

- thật mà, con nít không biết nói dối đâu

- chị giận em luôn, hứ ” nó đứng ngoài cửa xem Hiểu làm gì, khi nghe như vậy nó dậm mạnh chân rồi đi xuống phòng khách một mạch

- chị Anh, chị Anh ” Hiểu mếu máo

- thôi, em ngủ đi, nha

- dạ

9. Chương 9

Nó xuống phòng khách nhẩn tin với nhỏ và xem ti vi, trước mặt thì rất nhiều bánh kẹo:

- ăn nè, Hiểu Hiểu chết tiệt, chị giận em luôn cho coi, không dẫn em đi chơi nữa đâu, không cho em ăn kẹo luôn, tên Gia Huy đang ghét, anh cũng vậy, làm chồng nó luôn đi (trời ui, chị nghĩ sao mà đi ghen với con nít z cj) ” nó vừa ngốn đồ ăn vào mồm vừa nói

- sao vậy? Ghen với cả con nít à? ” hấn đưa mặt khòm xuống vai nó

- không thèm, lẽ ” nó chạy lên phòng

- ờ, vậy thì không thèm ” hấn cười trong hạnh phúc

Sáng hôm sau, nó đi học từ rất sớm, nhưng vẫn để một bịch kẹo lại cho Hiểu Hiểu, khi đi học, nó cứ nhìn ngó lung tung xem hấn có theo dõi mình hay chạy theo xin lỗi không, nhưng hoàn toàn không:

- Thiên Anh ” một chàng trai gọi tên nó từ phía sau.

- anh đuổi theo.....à là cậu sao Nhật Minh ” nó nói

- uhm, cậu sao vậy? Đang chờ ai sao? ” Minh nói

- không, mà lâu rồi không gặp nhỉ, lên cấp 3 cái không còn chung lớp nữa

- uhm đúng là vậy, mà cậu sao vậy? Có vẻ thất vọng

- không sao đâu

- thôi tớ đi trước nha

- uhm, bye

———tua

—————tua

—————tua

Nó và nhỏ đi học về cùng nhau, ngồi lại ghế đá gần đó nói chuyện, nó nói hết những gì mà sáng giờ nó đang nghĩ, nhỏ nghe xong mà ôm bụng cười sặc sụa:

- sao? Mà ghen với Hiểu Hiểu sao? ” nhỏ nói

- không phải ghen, mà tại nó láo cá quá đó ” nó giải thích

- mà đúng là

- thôi về, trễ rồi

Trên đường đi, nó bị một chiếc xe đụng thẳng vào người, cũng may là nó bị xe máy đụng, còn không thì tiêu rồi, nó người chảy máu đầy, tay chân điều trầy trụa, đầu đập mạnh xuống cát cũng chảy máu, chân bó thì bị trật cũng chảy máu, nhỏ lo lắng định gọi cho Gia Huy thì nó ngăn lại:

- không cần, anh ấy đang có dự án lớn, không nên gọi cho anh ấy ” nó nói

- mày khùng à? Chồng mày đó, mày phải cho anh ấy biết chứ

- thôi

- alo, anh, ra đường lộ gần công viên nha, Thiên Anh bị đụng xe, anh đừng nói với anh Gia Huy nha anh ” nhỏ nói

- được, anh sang ngay

30p sau, nó được đưa đến bệnh viện để băng bó, sau khi băng bó, nó về nhà với khắp người vải trắng, Hiểu Hiểu chạy ra hỏi:

- chị Anh, chị sao vậy? ” Hiểu hỏi

- hã, chị không sao? Chị chỉ đang chơi trò chơi mới thôi ” nó nói

- game ngoài đời thật sao chị?

- à đúng vậy, anh Huy đâu rồi?

- anh ấy đi mua kẹo mây (không rõ kẹo bông hay mây nữa) cho Hiếu Hiếu rồi

- uhm, vậy chị lên phòng nha, gọi người làm nào đó khi nào ăn đem lên phòng giúp chị nha

- dạ

Nó lên phòng, khóa trái cửa lại, nó chơi game nên trong và nằm trên phòng, xem youtube, v.v, giờ ăn tối:

- cô chủ, tôi đẹp thức ăn lên đây ” cô người làm nói

- chị để dưới đó đi, lát em ra lấy

- vâng

Chỗ hẩn thì cả ngày không gặp nó nên có phần rất nhớ, hẩn lên phòng nó, thấy khuấy thức ăn ở ngoài nên nở nụ cười rồi nói:

- vợ à, sao lại nhốt mình như thế chứ? ” hẩn nói

- em...em không ui ya, không sao

- vợ ngã à? Có sao không?

- không sao, không sao cả

- vợ giận à?

- không, chồng

- sao nay gọi chồng, cần xin gì sao?

- không có, chồng, vợ nói này chồng đừng giận nha

- vợ nói đi, chồng nghe

- lúc này khi đi học về á

- uhm, thì sao?

- thì là như thế này, vợ vô ý đi ra ngoài lề đường á, cái bị xe hôn luôn ” nó nói

- vợ có sao không? ” hấn lo lắng

- không sao, bị trầy xiu à

- vậy mở cửa ra đi

- dạ

Nó ra mở cửa cho hấn, hấn chau mày nhìn vợ yêu của mình khắp người bị thương tích, hấn đỡ nó lại giường ngồi rồi hôn nhẹ lên môi nó nói:

- vợ, chắc em đau lắm đúng không?

- chồng, vợ xin lỗi

- sao lại xin lỗi?

- tại vợ, từ lúc vợ về ở cùng chồng thì chỉ toàn gây rắc rối cho chồng thôi, sắp tới, chồng có dự án lớn mà vợ lại làm chồng lo cho mình

- vợ yêu của chồng, nhờ em mà anh có động lực để làm tốt công việc của mình, vợ bị như thế này đúng là bị nhẹ à?

- hihi, chỉ đau chút thôi, aa, chồng ” hấn nghe nó nói đau chút thử nhấn mạnh một cái như thế nào

- chồng xin lỗi, chỉ muốn xem lời vợ nói thế nào thôi

- chồng thật là

-” hấn hôn nó ” chồng muốn
- không, vợ đang bị thương
- vậy chồng phải kiên à?
- đúng
- hazzzi ” mặt hấn bây giờ khổ hơn cả chữ khổ
- yêu chồng lắm ” nó hôn hấn
- hành động này nữa là chồng nhin khongy được đâu
- xìa, vợ bị thương thật mà
- được rồi, vợ ngủ đi, chồng ngủ cùng, ngủ xa vợ, chồng ngủ lương được
- còn Hiếu Hiếu?
- con bé ngủ rồi
- uhm,hihi
- nhớ chồng không?
- không ” nó trùm mền lại nói
- được, vợ mau khỏi đi rồi chồng sẽ trả đủ
- không bao giờ
- không muốn cũng không được

10. Chương 10

Nó thức dậy với khắp người ê ẩm vì vết thương cộng thêm là một pho tượng đang đè lên mình, hấn ôm nó thật chặt, nó chau mày lắt nhể người cho hấn tỉnh lại, tuy có chút tội cho hấn vì ít khi thấy hấn ngủ ngon nhưng:

- vợ yêu của anh thức rồi à? ” hấn hôn lên trán nó

- uhm, anh đè em đau quá, em thức để đi học ” nó nói

- nhưng như thế này làm sao thay đồ được? ” hấn hỏi một sự ngây thơ, nhưng đúng thật, tay nó băng bó đầy sao thay được

- vậy...vậy anh thay giúp em được không? ” nó ngượng chín mặt

- được chứ ” hấn cười tà

- cấm đụng chạm, ok ” nó nói

- anh hứa rồi là sẽ giữ lời, đừng lo

- uhm

Hấn giúp nó thay đồ ra, nó thấy một sự ấm áp từ bàn tay to thô kia chạm vào người mình, hấn tuy là con trai nhưng khi thay đồ cho nó hấn rất dịu dàng, nhẹ nhàng như sợ nó đau, thay xong hấn còn giúp nó băng bó lại, khi tháo băng giấy ra, hấn thấy tay vợ yêu mình bị trầy trụa mà thấy khó chịu trong lòng khôn xiết, hấn đưa nó đến trường với sự ganh tị của bọn con gái, lên đến lớp, Tú Vân liền chăm chọc:

- hazzi, không biết ai bảo không cho anh ấy biết nữa cả ” nhỏ ngồi nói thầm một mình

- thôi cô hai, tại...tại lỡ biết rồi nên cho biết luôn chứ sao? ” nó hơi ngại

- thôi thôi, không chọc mày nữa, mà chồng mày yêu mày ghê thế cơ? Ngưỡng mộ thật

- hihi, mà anh Vũ cũng thương mày lắm mà, chăm lo từng chút mà làm tao nhém sâu răng

- tại sao?

- vì ăn kẹo quá đấy

- kẹo đâu?

- mày ngốc thế? Ý tao là mày với anh Vũ ngọt ngào quá đấy, giống ngày hôm qua ấy, tao là người bị đụng xe, mà anh Vũ lo cho mày còn ghê hơn nạn nhân nữa ” nó nói

- ờ tại vì tao là bạn gái anh ấy, giống như mày cũng được ông chồng vừa đẹp trai, vừa giàu có tài giỏi lại yêu thương vợ nữa, đúng là có phúc thật

- hihi, mày nói quá

- mà nói cái này này, không phải tao muốn vợ chồng mày xung đột nha

- uhm, sao?

- nè nhìn đi, tao thấy chồng mày chụp hình với cô gái này, cô gái này còn ôm eo chồng mày nữa này ” nhỏ đưa điện thoại cho nó xem

- tao biết rồi, nghe nói đây là chị Lâm Họa Kì hay gì đó, chị ấy là người yêu cũ của chồng tao, lúc đó tao nhém đôi li dị rồi bỏ về nhà bố mẹ, sao mới biết (nhém gì nữa chị, chị đưa cho người ta rồi)

- ghê thế à? Mà tao nghe nói chị ta hiện giờ là một giang hồ khét tiếng đấy

- có sao đâu, liên quan tao đâu

- Tiểu Họa Nhi (Lâm Họa Nhi) em gái của chị ta bảo, chị ta sẽ giành lại anh Huy bằng mọi giá, ngay cả thủ tiêu mày, tao lo cho mày lắm

- không sao đâu,tao sẽ nhìn ngó trước sau được chưa?

- uhm,nhớ đó

- dạ

Giờ ra về, điều muốn hay không muốn cũng đến, nó bị Họa Kì bắt cóc, nó được đưa đến một ngôi nhà hoang không rõ nơi nào, nó thức dậy với khắp người tê liệt, tay chân nó bị trói chặt, nó bị treo lủng lẳng trên không, phía dưới là cái hố cọc nhọn, chỉ cần rơi xuống thì nó sẽ tèo ngay, rồi nó được đưa xuống ngồi trên ghế đàng hoàng, trước mặt nó bây giờ là rất nhiều người xâm chỗ, gương mặt ai cũng đáng sợ, trên tay cầm gậy to, trong số đó có một cô gái khá xinh không phấn chỉ có lớp son dày thôi, trên tay cầm roi dây to, đi lại chỗ nó, nâng cằm nó lên nói:

- em gái đây là vợ của Hoàng Gia Huy sao? ” đúng đó là Họa Kì

- đúng, chị đây chắc là Họa Kì nhỉ? ” nó cũng mạnh miệng dù rất sợ hỏi

- đúng, sao mà biết?

- tôi nghe Gia Huy nói vậy

- vậy sao mà còn chen ngang nữa hử? Mà biết anh có nhắc đến tao tức là anh ấy còn yêu tao, sao làm tiểu tam làm gì? ” Họa Kì quát roi thật mạnh vào người nó

- tôi...tôi không phải tiểu tam, anh ấy và chị đã chia tay, tôi không chen ngang, anh ấy không còn yêu chị ” nó nói trong một roi quắc thẳng vào mình

- mà còn mạnh miệng ” quắc ” cho mà thấy ” quắc ” cho mà thấy ” quắc

- tôi...tôi..tôi sẽ không vì thế mà...mà bỏ cuộc đâu ” nó vẫn nói khi những lần đỏ trên người hiện lên

- con nhỏ cứng đầu, treo nó lên, không cho nó ăn ” Họa Kì quay đi

- Nó lại bị treo lên trên hồ cọc đó, nó sợ lắm, nó bậm lấy môi để giữ bình tĩnh, nó đang thầm gọi tên hân, gọi mãi, nó từ từ ngất đi trong sự đau đớn

11. Chương 11

Họa Kì trở về nhà rồi lấy điện thoại gọi cho ai đó:

- * mà cho nó ăn đi ” Họa Kì nói

- * chị không ghét nó nữa à? Không phải tức lắm à? ” tên đó nói

- * dù gì cũng là con nít, cứ cho nó ăn đồ thừa là được

- * được thôi

Họa Nhi đang xuống lầu nghe Họa Kì nói vậy chạy lại ngồi gần Họa Kì hỏi:

- chị hai, không lẽ chị bắt Thiên Anh sao?" Họa Nhi lo lắng hỏi

- đúng vậy, chị phải cho nó trả giá về việc dám xen ngang tình yêu của người khác " Họa Kì gương mặt bỗng chốc tức giận

- chị hai, chị đừng làm vậy, Thiên Anh vô tội, Thiên Anh là người tốt, cậu ấy đã giúp em khi bị người khác ức hiếp đấy chị, chị đừng làm vậy, lỡ anh Huy biết được là anh ấy sẽ giết chị mất " Họa Nhi giải thích

- chị không quan tâm, đây không phải chuyện của em, đừng xen vào, em mà bó với ai chị sẽ không tha cho em " Họa Kì đi lên phòng

- chị hai, chị hai * làm sao để giúp cậu ấy đây, chị hai thật là * " Họa Nhi đứng ngồi không yên lo lắng

Hắn thì khi đến đón nó về thì không thấy nó ra, hắn hỏi Tú Vân thì Tú Vân lát đầu không biết, hắn về nhà xem thể nào cũng không có, thật là, hôm nay Hiểu Hiểu về Mĩ cũng la cà không về nhà sớm, hắn đành đưa Hiểu Hiểu đến sân bay:

- anh, chị Anh đâu rồi? Chị ấy ghét Hiểu Hiểu rồi sao? " Hiểu Hiểu ngây thơ hơi buồn hỏi.

- không có đâu, Hiểu Hiểu về một mình sao? " hắn hỏi.

- không, lát nữa có bác vệ sĩ đến đưa em về

- uhm, vậy em về mạnh khỏe, phải ngoan nha " hắn bế nó lên chờ vệ sĩ

- anh Huy, Hiểu Hiểu đói rồi

- được rồi, anh Huy đưa Hiểu Hiểu lại quầy ăn

- dạ

Hắn dịu dàng cho Hiểu Hiểu ăn và cũng không quên gọi cho nó, hắn gọi thì bọn kia đang cầm điện thoại nói:

- là...là bang chủ bang Devil, giờ sao đây? " một tên hỏi

- là Gia Huy sao? Sao anh ta lại gọi lúc này " một tên khác nói

- là Gia Huy sao? Đưa cho tôi đi ” nó nói

- đưa cho mày, đề mày báo với nó đến cứu mày à? Bọn tao đâu dễ bị lừa ” một tên nữa nói

- tôi sẽ không nói, hôm nay là ngày em gái tôi về Mỹ, tôi cần nói chuyện với anh ấy ” nó nói

- mày đưa cho nó đi, để cho Gia Huy nó không biết

- được mày mà nói gì với nó, con bạn của mày cũng không yên đâu

- được

Nó được hạ xuống để nghe điện thoại, bọn chúng bắt máy lên, nó trả lời:

- alo anh ” nó trả lời

- em đang ở đâu thế? Sao không về đưa Hiểu Hiểu, em ấy buồn lắm đấy ” hấn hỏi

- anh nói là em có vài việc nên không đưa em ấy đi được, cho em xin lỗi em ấy nha

- em đang ở đâu vậy? Lát anh đến đón

- thôi anh ạ, em đi chơi vài ngày thôi, anh đừng lo

- vài ngày, sao anh chịu nổi

- anh, anh nhớ đừng thức khuya nữa nha

- được rồi, em đi vui vẻ

- dạ

Trong lúc nó nói chuyện với hấn, Họa Kỳ nghe hết, Họa Kỳ cũng không hấn là muốn hành hạ nó hay gì cả, chỉ vì lòng yêu thương hấn đến tuyệt độ, Họa Kỳ muốn xóa sổ nó ngay và luôn, nhưng khi vừa bước vào, Họa Kỳ lại khóc:

- con oắt con, chết đi, chết đi ” mỗi từ chết của Họa Kỳ là một roi vào người nó

- cô...cô định giết tôi à? ” nó cười trong đau khổ
- đúng, mày chết đi ” Họa Kỳ lại đánh
- cô yêu...anh ấy nhiều không?
- đương nhiên, mày thì sao?
- tôi...tôi cũng vậy, nhưng tôi biết, người anh ấy yêu thật sự là cô
- lý do?
- khi tôi nhắc về cô, anh ấy đã rất buồn, cô làm anh ấy thất vọng sao?
- liên quan cô sao? Cầm mồi đi
- cô giết tôi thì được gì?
- hừ, được, mày muốn chết đúng không

Họa Nhi ở nhà thì quan sát xem Họa Kỳ đang ở đâu, trong điện thoại Họa Kỳ có định vị theo dõi của Nhi, Nhi muốn cứu nó lắm nhưng không thể, Nhi mà cứu nó thì sẽ không yên với chị Nhi, lát sau, Họa Nhi thấy chị cô duy chuyển ra vách biển, thấy chuyện không lành Họa Nhi gọi cho cô:

- alo, Họa Nhi ” cô trả lời
- Tú Vân, Thiên Anh sắp gặp chuyện rồi ” Nhi nói
- chuyện gì?
- chị tớ bắt cóc Thiên Anh, giờ họ đang ra vách biển, tớ sợ
- được, tớ biết rồi

Cô gọi cho Thiên Vũ nói hết mọi chuyện để anh nói lại với hân, vì cô không có số điện thoại của hân, anh nghe xong thì gọi cho hân mãi không được, anh đành tới sân bay tìm hân, chạy tìm lung tung tìm hân mãi, chỗ nó thì chắc không kịp nữa rồi, nó ép ra tận vách biển, phía trên là toàn người với người, phía dưới toàn là biển, Họa Kỳ như điên mà nói:

- hahaaa, nhảy xuống đi, nhảy đi ” Họa Kì nói
- a * khắp người mình điều ê ắm *
- sao thế? Sợ sao? Có cần tôi giúp cô nhảy không?
- dừng tay ” cô nói
- mày là ai? À tao nhớ rồi, con bạn thân của nó, đến nạp mạng sao?
- cô thả cậu ấy ra nhanh ” cô nói
- không thì sao? ” Họa Kì nói
- tôi sẽ giết cô ” hấn từ phía sau nói
- anh...anh Huy, sao...sao anh lại ” Họa Kì lấp bắp nói
- em định làm quái gì thế? ” hấn nói
- em không làm gì sai hết, mọi chuyện em làm điều đúng ” Họa Kì hét lên
- lý do em bắt cóc Anh? Lý do định giết em ấy?
- là vì anh, em yêu anh, sao anh lại theo cô ta, anh nói đi, anh yêu ai? Em hay cô ta? ” Họa Kì nói
- em ấy và cũng chắc chắn một điều mối tình đầu khó quên lắm em à, vì vậy, em không được làm hại em ấy
- * thì ra chị ấy là mối tình đầu của anh ấy * nó nghĩ
- không...không thể có chuyện đó được, không em không tin, không thể, anh nói dối, không phải sự thật ” Họa Kì càng nói thì càng khi lại
- anh không nói dối ” hấn nói
- KHÔNG, KHÔNG THỂ ” Họa Kì hét lên ” AAA ” tiếng thét chói tay đó vang lên

Phải, Họa Kì rơi xuống vách núi, nó chụp tay Họa Kì lại, gắng sức kéo Họa Kì lên, Họa Kì nước mắt dần dựa ngược lên nhìn nó:

- tôi không cần cô cứu, thả tôi ra ” Họa Kì nói

- hự, chị...chị nghĩ tôi sẽ buông? Tôi...tôi sẽ không để...để chị chết ” nó nói

- tại sao lại cứu tôi?

- ai...ai mà biết

- cảm...cảm ơn ” Họa Kì khóc lớn hơn

Tất cả mọi người không thể sang đó được, vì vách núi dần nứt ra vì sức nặng và sự chênh lệch về số kí làm cho vách núi lung chuyển, nó gắng sức khi kéo Họa Kì lên cũng là cùng lúc nó rơi xuống rồi hòa mình với dòng biển rồi biến mất, Họa Kì được đàn em đưa sang đất liền, nó cùng với vách núi rơi xuống, hần như không tin vào mắt mình * Thiên Anh, em đâu rồi? Sao em ngốc thế? Sao lại nói dối anh? Sao lại không nói với anh ngay từ đầu? Tại sao? * hần khụy xuống đất, còn cô thì chạy lại bờ biển định nhảy xuống tìm nó thì bị anh ngăn lại, cô uất ức khóc nghẹn ngào

1 tuần rồi, mọi người tìm kiếm nó mãi mà không một tung tích, sống phải thấy người, chết phải thấy xác chứ, thật là khốn kiếp, nó giờ đang ở đâu? Mọi thứ hỗn độn trong đầu hần, hần đã 3 ngày liền không ăn không uống cũng chẳng chớp mắt làm mọi người ai cũng lo lắng, hần chỉ muốn gặp nó, nhưng hoàn toàn không có tung tích gì

12. Chương 12

Nó trôi dạt vào đất liền, nó được một gia đình nông dân cứu và chăm sóc, nó tỉnh lại mơ mơ hồ hồ:

- a, đây...đây là đâu? Đau đầu quá ” nó ôm đầu nói

- cháu tỉnh rồi à? Cháu thấy sao rồi? ” một bà lão già dặn hỏi nó

- cháu khỏe rồi, bà là ai? ” nó hỏi

- ta là bà Mai, vợ chồng con trai ta thấy cháu nằm dạt vào bờ biển nên đã đưa con về đây, con là ai? Từ đâu đến?

- con là....là ai? ” nó nói

- con không nhớ sao?

- con nhớ con ở thành phố B, con đã có chồng, còn có bạn thân, con chứ một người mà rơi xuống biển, sau đó con không nhớ gì nữa cả, nhưng họ là ai?

- thôi, ta sẽ đưa con về sau khi con khỏe, bây giờ, con hãy nghỉ ngơi trước đã

- vâng

Ngày ngày tháng tháng trôi qua rất nhanh, 1 năm, 2 năm tung tích của nó cũng không có, hắn giờ là một tảo bèo, chẳng nghĩ đến ai, chẳng muốn ai ngoài nó, hắn luôn làm việc, ít về nhà hơn, mỗi lần về nhà, hình bóng của nó hiện lên, hắn chỉ muốn làm việc để quên đi hình bóng của nó

Còn nó ở biển khơi vui đùa cùng với các cô chú ở đó, giúp họ nhiều việc, ai cũng yêu quý nó, rồi ngày nó cầm hồ sơ trở về nhà tìm việc làm, nó không nhớ nhà mình ở đâu nên đành ở nhà trọ, hôm đó, nó nộp hồ sơ vào công ty Thiên Thành, nhưng nó lại đăng trí quên in hình vào hồ sơ mà đã gửi đi, hiện giờ, tên nó là Tuyết Ân, đó là tên mà dân chài đã đặt cho nó, 1 tuần sau, nó được nhận vào làm, ai cũng phải gặp mặt chủ tịch trả lời những câu hỏi phụ khi chắc chắn sẽ vào làm, hôm đó, tới lượt nó:

- đây là hồ sơ của tôi ” nó đưa cho hắn

- lý do cô muốn vào làm? ” giọng hắn lạnh như băng nhìn vài hồ sơ hỏi

- vì tôi thích, với lại chỉ có công ty này nhận tôi, và tôi lại rất thích làm trong công ty lớn ” nó trả lời thật lòng

- cô nói thật? ” hắn cẩn thận nhìn vào hồ sơ

- đúng, với lại công ty ở đây chắc chắn sẽ nghiêm ngặt với nhân viên nên tôi muốn làm công việc này

- cô được nhận, đây là tài liệu, cô nhận đi ” hắn đưa hai sớ tài liệu cho nó mà mắt vẫn nhìn xuống

- chủ tịch ” nó gọi

- sao? ” hắn ngược mặt lên

- hơ, aaa ” vừa thấy mặt hắn nó liền ngồi sụp xuống ôm đầu * anh ta là ai? Trong thật quen *

- cô sao vậy? ” hần hỏi
- anh...thật ra anh...anh là ai? ” nó ngược mặt lên hỏi
- Thiên Anh, là em sao? ” hần ôm nó thật chặt hỏi
- Thiên Anh? Là tên của tôi sao? ” nó hỏi
- em sao vậy? Không nhớ gì sao?
- uhm, anh là ai? Tôi và anh có quan hệ gì?
- vợ chồng
- anh là chồng tôi?
- đúng, em quên sao?
- uhm, quên hết rồi
- hứ, vậy tối về nhà anh cho em nhớ lại, được không?
- chắc chắn sẽ nhớ chứ?
- uhm, em về chứ?
- uhm, mà về nhà thì nhớ thật sao?
- hay em muốn ngay tại đây?
- ngay tại đây, tôi muốn nhớ ngay
- em gấp quá đấy, về nhà đã ” hần mặt đầy nham hiểm
- uhm, hứa nhé ” nó đưa ngón út ra

- hứa ” hấn ghé tay với nó nói

Bây giờ thật sự không nói ra được từ nào để diễn tả được cả, hấn hạnh phúc lắm, thật may mắn là nó không chết, thật may mắn là hấn đã trở về, thật may mắn nó chấp nhận hấn khi đã mất trí nhớ, hấn muốn diễn tả hết mọi thứ mà hấn cảm nhận được ngay bây giờ cho nó biết nhưng đây là công ty, hấn không thể thực hiện nhiệm vụ được nên cũng khá bức bối (hehe, anh này nôn nóng quá đê)

13. Chương 13: H+ Nặng

Khi nó theo hấn về nhà thì nhường như trí nhớ lại ùa về, nó nhớ được một ít, * quả thực anh ta không gạt mình * nó nghĩ rồi đi lên phòng cùng hấn mà chẳng phòng bị (chết chụy rùi, anh ấy không như chị nghĩ) vừa vào trong, hấn liền khóa chặt cửa lại, nó giật mình quay ra:

- sao lại khóa cửa? ” nó hỏi

- vì ôn lại chuyện cũ thôi, sẵn phạt em vì tội đã rời xa anh suốt 2 năm qua, tội dám quên anh nữa ” hấn véo mũi nó

- phạt em? Em có làm sai đâu? Tại em bị rơi xuống biển, em bị thương nặng nên mới về được gần đây thôi ” nó giải thích

- vậy thì sao? Em phải đền bù cho anh chứ ” hấn nũng nịu trên vai nó

- đền bù? Phải đền bù gì mới chịu không phạt em chứ? ” nó vẫn ngây thơ hỏi mà không biết mình sắp bị sói ăn

- em chấp nhận đền bù hết chứ?

- uhm,nếu có thể

- có thể đấy ” hấn cười nham hiểm

Hấn dứt câu liền xoay người nó lại hôn lấy hôn để, hôn nó mãnh liệt để cho nó biết được ngày tháng hấn nhớ nó, mong chờ nó, đau buồn vì nó, hấn cạy hàm răng trắng tinh của nó rồi đưa lưỡi mình vào trong đùa giỡn với lưỡi của nó, nó cũng đáp trả, hai cái lưỡi đùa giỡn quấn lấy nhau, nuối tiếc rời cái môi đỏ mọng anh đào của nó ra, hấn đẩy nó nằm xuống giường, tuy nó biết hấn là chồng mình nhưng nó không muốn thực hiện chuyện tiếp theo, nó chỉ muốn nhớ lại thôi, nếu hấn làm như vậy thì thật là, hấn cởi cúc áo của nó với tốc độ nhanh, thoáng chốc người nó lộ ra ngoài, nhưng bị bộ nội y bên trong che đi làm phần thịt của nó mập mờ theo nhịp thở, càng làm thú tính trong người hấn tràn đầy lên, nó run sợ nước mắt rưng rưng nói ” đừng mà, em không muốn, anh đi ra nhanh đi ” hấn nào quan tâm đến lời của nó, giờ trong đầu

hắn chỉ toàn là dục vọng, hắn muốn nó ngay bây giờ, hắn xé tanh cái bộ nội y và sau đó là bầu ngực căng tròn đầy đặn của nó, nó vẫn giọng nói sợ sệt nước mắt rơi xuống ” đừng mà, xin anh đấy, em không muốn ” hắn vẫn tiếp tục hôn lên môi nó, hút hết mật ngọt bên trong rồi trườn xuống cái cổ trắng tinh, cái lưỡi mảnh liệt làm trên cổ của nó in hẳn dấu hôn tím tái, hắn lướt xuống xương quai xanh của nó cắn mạnh một cái làm cho nó rên nhẹ lên một tiếng, hắn cười nửa miệng rồi tiếp tục công việc còn dang dở, bầu ngực căng tròn kia được hắn hôn đến những nụ hoa đỏ ửng vươn người thẳng đứng, tay hắn một tay trái xoa nắn bộ ngực, nửa còn lại được hắn hôn như một con mẫn thú, tay phải của hắn cũng chả yên phận mà húc đồn thăm dò nơi hoa huyết ẩm ướt của nó, hắn nhướn người phả hơi nóng vào người nó nói ” để anh tận hưởng đã, rất lâu rồi anh chưa được làm gì cả, anh muốn em ngay bây giờ ” dứt câu hắn cắn mút cái vành tai của nó, mặt nó đỏ ửng với những lời nói dịu dàng ngọt ngào mà đầy xâm mị của hắn, ngón tay hắn du7a0 vào nơi nguyệt đạo của nó làm nó rên lên ” Ừm....a....ừm ” tiếp đó lại thêm một ngón vào nữa, nó vẫn tiếng rên ủy mị đó, hắn nhường như đã hết chịu nổi nữa, vật dưới của hắn cũng đã phồng cứng lên rồi, hắn tháo phăng cái váy trên người nó quăn thẳng tay xuống đất, cái quần lót cũng không chừa mà xé mất, hắn đưa mặt mình gần sát âm vật đang ẩm ướt của nó, từ từ rút tay ra, hắn vẫn chăm chăm nhìn vào nó ” đừng...đừng nhìn, đừng...đừng làm nữa...em em không muốn ” nó thều thào nói, hắn vẫn mặc lời nói của nó, hắn đưa cái lưỡi của mình liếm mút âm vật của nó làm nó rên rỉ, hắn đưa lưỡi vào trong âm vật thăm dò, ngồi thẳng người dậy, hắn kéo dây tia quần ra, cái thứ bên trong hắn giờ đã cứng phồng to, hắn đưa nó vào trong nó thì chưa kịp nó đã lấy tay che lại nói ” không...không được, chỗ...chỗ đó không vừa ” nó nói đầy sự dâm dăng, hắn hôn lên môi nó, tay không ngừng xoa nắn bầu ngực để nó lấy lại dục vọng, hai tay nó từ từ bị điều khiển bởi dục vọng mà mềm nhũn không còn chút sức lực nào, hắn thì thâm vào tai nó ” không sao, anh sẽ nhẹ nhàng ” lời nói dịu dàng của hắn lại một lần nữa làm con tim nó đón nhận hắn, nó thả lỏng người, nơi đó của hắn đưa vào trong nó, nó rên lên từng hồi thều thào khi thứ đó của hắn ra vào bên trong nó, hắn đẩy vào rút ra thật nhẹ nhàng thật chậm rãi để thứ của nó chấp nhận hắn, sau đó hắn cũng hoạt động nhanh hơn, càng ngày càng nhanh hơn làm nó cong lưng lên vì khoái cảm của mình, thứ của hắn rất to, ra vào lại rất nhanh làm nó phải rên lên nhiều tiếng dâm dăng, trong phòng, hiện giờ có hai con người, không hề một mảnh vải trên thân, tiếng rên rỉ khắp phòng, trong phòng toàn mùi dâm mĩ, sao một hồi thực hiện nhiệm vụ, hắn cũng rút thứ nóng đó ra ngoài, hai vách thịt của nó nuốt tiếc khép chặt âm vật của hắn lại, hắn rút ra khỏi ngoài cũng cùng lúc cái thứ nước trắng đục trào ra giường, dịch lỏng của hắn cũng bắn thẳng ra giường, hắn hôn nó thật dịu dàng, trao cho nó sự yêu thương mà hắn đã muốn trao suốt hai năm, hắn hôn lên trán nó, rồi bế sóc nó vào phòng tắm, hắn đặt nó vào bồn rồi mình cũng vào cùng lúc, nó cau mày nói:

- sao anh không ra ngoài? ” nó hỏi

- anh muốn tắm cùng vợ ” hắn ôm nó

- em yêu anh ” nó đột nhiên nói làm hắn bất ngờ và sự hạnh phúc xen lẫn nhau

- anh không nghe rõ ” hắn giả vờ cười khúc khích nói

- em nói là em yêu anh ” nó hét lên

- được rồi anh nghe rồi, anh cũng thế

- em yêu anh em yêu anh em yêu anh ” nó lập đi lập lại hoài

- vợ à

- dạ

- anh muốn làm thêm hiệp nữa

- không muốn

Nó dù có nói thế nào cũng bị hắn đem ra giường tiếp tục công việc của mình, người khổ nhất là nó, thật tội cho nó (chị ơi cố lên, em sẽ giúp anh ấy làm chị thêm vài hiệp nữa)

14. Chương 14

Sáng sớm hôm sau, quả thực nó xuống giường không nổi, bên dưới chuyển cho một cảm giác đau nhức khó tả, nó vừa đặt chân xuống đất là té xml ra đất, hắn từ ngoài bước vào thấy thế cười khinh khỉnh, nó thấy hắn cười liền ném cho hắn một ánh mắt trách móc:

- tại ai đây mà cười hả? ” nó nói

- thôi được rồi, là tại anh, anh xin lỗi, để anh đỡ em lên giường ” hắn bế nó lên giường

- anh thật quá đáng, anh thấy em vậy vui lắm sao? ” nó nói với giọng trách móc

- không, vì anh đang cười vì chiến công của mình thôi

- chiến công nè, chiến công nè ” nó lấy gối đánh hắn túi bụi

- thôi, dừng lại, anh xin, vào bồn tắm xịu là hết, dừng lo

- thật không?

- thật

- cõng em vào phòng tắm nhanh

- được rồi, hay da, bay nào

- haaaa

Nó và hẳn hai con người, hai giới tính nhưng cùng một cảm giác, cùng một nỗi niềm hạnh phúc, tuy nó không nhớ hết mọi chuyện nhưng như vậy cũng không sao, cũng bình thường thôi

(lâu rồi không biết anh và cô thế nào)

Anh và cô thì thế này nhá, hôm nay, cô đi làm như bình thường, cô phải đi gặp khách hàng, đương nhiên khách hàng này là người nước ngoài, khi ra về, cô và anh ta chào hỏi nhau bằng cách ôm nhau một cái, anh bắt gặp nên tên đó vừa bước ra thì anh chạy lại ôm tai cô sọc sọc rồi ném cô vào xe (nói vậy chứ anh sợ cô đau lắm) rồi chạy thẳng về nhà, anh bế cô vào phòng rồi để cô xuống giường:

- anh bị gì thế? Sao lại ôm em về đây? Em còn ít việc với khách hàng mà ” cô toang đứng dậy thì bị anh chặn tay lại đè ra giường nói

- em nghĩ làm đi ” anh nói một câu khiến cô cực kì ngạc nhiên

- sao cơ? Anh điên à? Sao lại bảo em nghĩ việc? ” cô gần như hét lên

- em nghĩ cũng không chết đói đâu, anh sẽ lo cho em ” anh nói với giọng cực kì dịu dàng

- không, công việc này là tâm huyết của em, em không bỏ, anh đừng vô lý như vậy chứ

- anh bảo em nghĩ thì cứ nghĩ đi ” anh quát lớn

- anh....được lắm, tôi không cần người chồng như anh, li dị đi, tôi mệt mỏi rồi, anh thích làm gì là được sao? Anh không có quyền đó, tôi không muốn làm con rối của anh, bảo đừng không dám ngồi, bảo ăn không dám nhận, tôi sẽ không như những cô gái lúc trước anh từng qua lại đâu ” cô khóc khi anh quát mình như vậy

- em nói gì cơ? Li dị sao? Hơ ” anh cười nửa miệng ” tôi không đồng ý thì sao?

- hơ, mặc anh chứ, tôi và anh từ đây chấm dứt, không còn quan hệ gì nữa cả, làm ơn, đừng làm phiền tôi nữa ” cô đẩy anh nằm sang một bên rồi đứng dậy đi

- hơ, không còn quan hệ gì sao? Em muốn là được sao? ” anh lấy tay chặn lại hai con mắt hoàn mĩ của mình, thật ra nước mắt anh đã rơi không kém gì khi thấy cô khóc, anh thấy nhiều lần cô phải ôm hôn kiểu Tây, anh biết chỉ là công việc nhưng đó là vợ anh, sao có thể chứ?

- * anh ấy....khóc sao, tay anh ấy * tay anh bị gì thế? Đang chảy máu này ” cô lo lắng

- không sao ” anh vẫn như vậy chẳng nhút nhút hay ôm lấy cô như thường ngày, giọng lạnh tanh thốt lên

- ngồi dậy ” cô nói

- không cần giúp

- quái ” cô hơi bức với thái độ của anh, rồi chợt nghĩ gì đó * chắc có thể, lúc này mình làm hơi quá *

Cô không ngần ngại gì nữa mà lợi dụng anh chỉ để hờ tay thôi, liền lấy tay anh giật mạnh ra rồi khò người xuống hôn môi anh, nụ hôn thật sâu, anh ngạc nhiên trước hành động của cô, trong lòng len lỏi một cảm giác hạnh phúc, nhưng cái lúc thấy cô ôm tên đó lại làm cho anh tức điên lên, anh ôm lấy cô 1 giây lật người, anh nằm trên cô nở nụ cười nham hiểm nói:

- vợ à, vợ khiến chồng điên lên mất, vợ biết chồng rất tức khi vợ ôm thằng khác không? Chồng ghen lắm đấy ” anh cười nói

- em xin lỗi ” cô lại lật ngược anh lại rồi ngồi thẳng lên người anh nói ấp úng ” thường ngày là anh nằm trên, vậy hôm nay để...để em nằm trên đi ” cô đỏ mặt

- ok, xác anh đây, muốn làm.gì làm đi ” anh cười tươi nói

- anh...anh thật là

Nói rồi cô khum người xuống hôn lên môi anh, có vẻ kinh nghiệm hôn của cô chưa đạt nên chả biết làm gì, cô chỉ biết môi chạm môi vậy là để yên vậy luôn, lại một lần nữa, anh ôm lấy eo của cô lật mạnh người lại, anh cười nham hiểm nói:

- vợ à, kinh nghiệm của em...còn kém lắm ” rồi anh hôn lên môi cô

Anh thừa cơ hội cô mở miệng lấy không khí thì anh đưa lưỡi vào khoang miệng của cô đùa giỡn với cái lưỡi của cô, rồi anh đưa tay thăm dò nơi đó của cô, nó đã ẩm ướt lắm rồi, rồi anh chỉ cởi cái quần lót của cô ra thôi ra thôi, nhìn cái nơi đang ẩm ướt của cô mập mờ trong váy cô đang mặc cũng đủ khiến dục vọng trong anh căng trào, anh không nhịn được lâu nữa mà đưa thứ nóng bỏng to lớn của mình vào trong thứ ướt át đó của cô (mk k diễn cảnh ảnh cởi cái quần ra là vì nó hơi thô tục) anh ra vào nhanh thật nhanh kèm theo tiếng rên rỉ của cô làm cho cả hai đều có một dư cảm riêng nhưng cùng một hạnh phúc, khi đã mệt rồi, cô cũng ngủ thiếp đi trong lòng anh như một con mèo, anh hôn lên tóc cô rồi thì thầm với cô một câu rồi cười đầy ma mị:

- sinh cho anh nhiều đứa bé nhé vợ yêu

15. Chương 15

Thời đi học, nó có một người mà nó ghét kinh, anh ta khá là đẹp trai của trường nó nhưng không biết sao nhìn cái mặt là nó ư không vào, và điều khiến nó phải kinh ngạc mà chưa biết đến là công ty mà nó được điều hành vào làm là công ty của anh ta, hần ta là Mạnh Khang, hôm đó, nó được nhờ đưa tay liệu cho giám đốc, phòng giám đốc:

- thưa giám đốc, đây là tài liệu của anh ” nó nói
- được, để đó đi ” Mạnh Khang không thèm nhìn đưa lưng về nó nói
- vâng
- cho tôi mượn thẻ nhân viên của cô
- làm gì ạ?
- cứ đưa rồi lui đi đi
- được, tôi để đây, không còn gì nữa vậy tôi đi đây
- được

Chủ yếu Mạnh Khang chỉ muốn lấy xem nhân viên mới là ai? Tên gì? Nên mới lấy thẻ nhân viên của nó thôi, tiếng cửa vừa đóng lại cũng là lúc Mạnh Khang quay mặt lại, anh ta cầm thẻ của nó lên và xem xét, sao một hồi ngẫm nghĩ anh ta nở một nụ đầy sự ám muội bên trong, nó trở về làm việc của mình thì nhận được điện thoại của cô:

- alo Tú Vân, có chuyện gì mà gọi mình vậy? ” nó nói
- à mình nghe mấy đồng nghiệp nói cậu vừa vào công ty mình làm đúng không? Bên khu nào thế? ” cô nói
- à khu A của công Gia Long chuyển qua á
- của chồng mày luôn à?
- uhm, khi nào mày về thế?
- chắc hết ca này là tao về rồi, hôm nay khu của tao ít việc

- vậy mày chờ tai với, tao chở mày về, hôm nay tao đi xe moto này, thích lắm á
- uhm, để tao gọi chồng tao cái, nay ảnh định qua rước tao
- vậy chắc tao không làm phiền được rồi
- không sao, chắc anh ấy cũng chịu, với lại mày vừa nhớ lại tao cũng muốn dành thời gian cho mày chút
- uhm, tao sẽ cố nhớ ra nhiều hơn nữa, tao không muốn quên gì nữa hết
- uhm, tao có thể giúp thì tao sẽ giúp
- uhm, thôi tao làm việc nhanh để còn về
- uhm

Kết thúc cuộc gọi nó bắt tay vào làm việc, công việc trải qua rất suông sẻ mà nó nào biết giám đốc công ty nó có âm mưu, phòng giám đốc:

- bọn bây đến đường đó đi
- vâng, đại ca

Kết thúc ca làm, nó chở nhỏ đi ăn, rồi chở nhỏ đi nhiều nơi mua sắm, nhỏ chuyên nghiệp chọn cho nó một bộ đồ ngủ thật là sexy, rồi lại ghé sang cửa hàng bánh tráng trộn mà lúc còn đi học nó và cô thường đến, rồi đi đến chỗ tô tượng, sau cuộc đi chơi vui vẻ nó chở nhỏ về, đi được nửa đường thì bị một đám con trai trần đường lại, chúng có vẻ không phải muốn cướp hay dở trò đòi bái:

- hai cô em, ở lại xíu được không? Đại có chút chuyện nói với hai cô ” một tên xâm ngay mặt trái nói
- chúng tôi còn có việc, tránh ra dùm, nếu không chúng tôi sẽ chạy, ai bị thương chúng tôi không chịu trách nhiệm ” nó nói
- đúng, tránh ra giúp ” cô cũng gần giọng nói
- từ từ đã, hai cô cứ ở lại đã, đại ca chúng tôi đến ngay thôi

Dứt câu một chiếc xe mui trần đầu ngang xe nó, một chàng trai bước ra, là Mạnh Khang, anh ta trên tay

cầm một hóa hoa hồng to đi lại gần nó, đưa hoa cho nó nói:..

- chào nhóc, nhớ anh chứ? ” Mạnh Khang nói

- chẳng nhớ ai cả, tránh ra ” nó chau mày nói

- cô nhóc mau quên thế? Tôi là Mạnh Khang, hotboy khối 11

- Mạnh Khang???

- giám đốc, anh làm gì thế? ” cô hỏi

- cô không có chuyện, có thể đi

- nhưng....

- nhanh ” Mạnh Khang quát

- tôi không thể bỏ cậu ấy được

- vậy cô có thể bỏ việc

- tôi...* dù sao Thiên Vũ cũng không muốn mình làm việc này nữa, nghĩ thử nghĩ * được, tôi nghĩ việc, không làm nữa ” cô thản nhiên nói

- hơ, thoải mái, chúng tôi còn rất nhiều nhân tài, không cần đến lượt cô

- okay, cảm ơn đã cho tôi biết thân phận của mình

- đừng nghĩ có Thiên Vũ chống lưng, là chúng tôi sẽ...

- không ạ, tôi nghĩ việc

-...” Mạnh Khang cứng họng

- giám đốc sao? Anh ta là giám đốc?

- um

- né ra nhanh

- không, cô em vẫn chưa nhận quà của đại ca, cô phải cho đại ca xin số đã

- nếu vậy...tôi cho các người tới số luôn

Kết thúc câu nói là nó nhún ga chạy nhanh nhém đụng vào tên trước mặt, nó và cô cười to khiến thách thức anh ta, cả đám tức giận nhìn theo hai cô gái đó, còn Mạnh Khang thì cười nửa miệng với niềm thú vị dâng trào trong người và nói:

- cô bé, em sẽ là của tôi thôi

16. Chương 16

Nó về nhà với bộ mặt hầm hầm ngồi khoanh tròn trên sofa, miệng cứ chu chu cái mồm xinh xinh ra mà ngẫm nghĩ gì đó rồi mút kẹo, lấy truyện ra đọc, à thì ra là thế, nó đang chờ hấn về, 22:30:

- sao đến giờ anh ấy còn chưa về nữa cà ” nó xoa xoa cằm làm như hấn khi suy nghĩ

- có khi nào bị bắt cóc rồi không?

- nhưng chắc không đâu, hay gặp chuyện gì rồi

- lo quá đi, hay mình ăn thêm cây kẹo nữa để hết lo nhĩ

- ông iết i ào ề ữa, o á i à (không biết khi nào về nữa, lo quá đi à) ” nó vừa ngậm kẹo vừa nói

Bụp, tiếng ngã của ai đó ngoài cửa làm nó giật hết cả mình, cầm chổi đứng nép mình ở cửa, nhìn ra không thấy ai, bên trái bên phải cũng không, nó thở phào rồi bắt gặp hấn đang nằm dưới nền đất, người đầy nước mưa, nằm bất tỉnh không nhúc nhích:

- anh sao vậy? Này, anh sao vậy? Tỉnh lại đi, anh ” nó lay lay hấn

- có...chuyện...gì...sao...vợ? ” hấn yếu ớt hỏi

- anh sao vậy? Anh sốt rồi, có sao không? Em đỡ anh lên phòng nha ” nó nói rồi khoác tay hấn đi lên phòng

- em...cần...thận...kẻo...cảm...đấy ” hấn giọng đầy mệt mỏi có chút lo lắng nói

- anh nói gì thế? Anh đang cảm, em bỏ mặc anh sao được? Người làm về hết rồi, chỉ còn em chứ ai đâu mà anh sợ em cảm chứ?

- anh...lên...được....mà

- thôi đi ông, để em đưa anh lên, đờ anh đến nơi chắc em mệt rã quá

- hơ...chê...chồng...em...à?

- Ờ, chóng tui xấu xí lắm, nằm xuống ” nó để hấn nằm trên giường

- xấu...lắm...sao?

- uhm, xấu nhất trên đời

- Ờ...vậy...đừng...cười...anh...làm...gì?

- gì đây? Giận lấy à? Haaaah, anh cũng biết giận sao? ” nó ôm bụng cười

- hay...ha,vậy...để...anh...chết...luôn...đi

- vậy ai nuôi em đây? Anh nói vậy là vô trách nhiệm với em quá đấy nha

- chết...rồi ” hấn nhắm mắt nói

- chết rồi mà còn nói chuyện sao?

-....” im lặng

- sao im lặng rồi? Không cãi nữa à?

-....” im lặng

- này, anh dám không trả lời em sao?

-....” im lặng

- này chồng đáng ghét, trả lời đi chứ

-....” im lặng

- nè, sao vậy? Đừng làm em sợ mà, huhu, anh đừng làm em sợ mà, này, trả lời em đi

-....” im lặng

- chồng, vợ sợ rồi, chồng

-....” im lặng

Nó không cho hắn phòng thủ mà nhướn người lại hôn lên môi hắn làm cho hắn bất giác mở mắt ra, nó thấy hắn mở mắt cũng vui mừng nhào lại ôm hắn thật chặt gôm gôm nước mắt nói:

- huhu, vợ sợ chồng chết lắm rồi, huhu, sợ chồng bỏ vợ lắm rồi, huhu, vợ sợ lắm rồi ” nó khóc nói hoài chữ sợ

- thôi nín nào...anh...khỏe rồi

- thôi đi, để vợ lấy đồ thay cho chồng, đồ ướt hết thế mà

- uhm, mãi yêu vợ ” hắn hôn lên trán nó nói

Nó đi lấy đồ cho hắn rồi thay ra cho hắn, rồi hắn nằm chìm vào giấc ngủ nhẹ, nó mới rời đi xuống bếp nấu cháo cho hắn, nó nấu hỏng khá nhiều lần nhưng nó không nản, nó tiếp tục nấu, hoàn thành một nồi cháo theo hướng dẫn của chị google, và đương nhiên người nó đầy thương tích, tay hết cả mười ngón điều bị thương, nào là cắt trúng tay, nào là phỏng, chân thì háo hức cầm nồi cháo mà không cầm tay nhắc nên cả nồi đổ cả vào chân, nó mang cháo vào phòng, hắn vẫn ngủ, tay đặt lên trán, nó mãi ngắm hắn đến khi nồi cháo hơi nguội nó mới sụt nhớ và gọi hắn dậy:

- chồng, vợ nấu cho chồng này, ăn đi, mau hết bệnh nha ” nó nói

- ăn được không?

- chồng tin đi, có chị google giúp mà

- uhm, miễn là vợ nấu, chồng điều ăn

- bớt nịn, nói aaa nào

- ” hần được nó đút cho ăn

Hạnh phúc tràn ngập trong từng muỗng cháo của nó, tuy cháo có chút mặn nhưng cũng tạm chấp nhận được vì đây là lần đầu nó nấu đồ ăn và cũng vì hần nó mới như vậy, đang chồm đằm trong hạnh phúc hần nhìn tay nó, chân nó đang phồng lên và băng bó nhiều làm hần lo lắng hỏi:

- tay em sao thế? Cả chân nữa ” hần cầm tay nó lên hỏi

- hahaaa, tại không cẩn thận nên mới bị vậy thôi không sao đâu hù

- vì anh sao? ” hần mỉm cười nhẹ hỏi

- uhm, em sợ anh đói nên nấu ho anh ăn

- từ giờ có làm gì thì nên cẩn thận nhớ không? ” hần định giả đạo lý cho nó nhưng khi biết nó vì mình nên không nở mắng nó

- vâng

Khi hần ăn xong thì nó dọn dẹp sang một bên rồi đỡ hần nằm xuống, đắp chăn lại cho hần rồi nhướn người lên hôn lên trán hần như hần từng làm để an ủi hay là khen nó, giờ nó làm lại và nói:

- chồng ngủ ngoan, mau khỏe nha ” nó cười nói

- lại đây ” hần nói

- dạ

Ngoa ()

- chồng yêu vợ

Ngoa ()

- vợ yêu chồng

(ối giời! Pt tội cho bọn FA chúng tôi chứ, hứ)

17. Chương 17

1 tuần sau khi hấn bệnh cũng là gần đến ngày sinh nhật của cô, anh đã tấp nập làm hết mọi chuyện trong nhà và quyết định mời những người quen biết nhau, cặp đôi hay vợ chồng đến dự tiệc, trước ngày sinh nhật một ngày:

- nè, mày xem xem cái nào đẹp, cái này? Hay cái này? ” cô cuống quýt hỏi nó

- theo tao thì mày mặc hì cũng đẹp cả

- không được, mày giúp tao đi

- hay là cái đầm xòe mau xanh trời này đi, đẹp nè ” nó nói

- hôm đó mày mặc gì? Cần tao cho mượn không? À quên mất, chồng mày lo cả mà

- mày kì cục

Xong việc ở nhà cô nó trở về nhà chuẩn bị cho ngày mai, hấn cũng đúng lúc đi đâu về, nó hỏi:

- chồng đi đâu zợ? ” nó hỏi giọng nũng

- chồng vừa đi mua ít đồ ăn, chồng cho người làm nghĩ hết rồi ” hấn cầm túi đồ đầy rau củ quả và trái cây

- sao vậy?

- vì hợp đồng, chồng đã đưa ra rồi

- vậy ai làm đồ ăn ngày hôm nay

- chồng

- chồng biết nấu à?" nó nhìn hấn với ánh mắt nghi ngờ

- đừng nhìn chồng như vậy chứ, không tin thì vợ giúp chồng thì biết

- okay

Nó và hấn quần quít trong phòng bếp, nói vậy chứ thật ra nó toàn phá hoại và từ đầu hấn cũng biết thế, nhưng chỉ muốn nhìn nó làm động lực nấu ăn thôi, cuối cùng, trên bàn toàn là những món ăn thật ngon, nhà nó bây giờ toàn mùi hạnh phúc

Ngày hôm sau, nó và hấn qua nhà của vô từ rất sớm, 4:00 là nó đã có mặt trên phòng cô, nó là một chuyên gia trang điểm, đến nơi, nó ngồi trên ghế còn cô thì ngồi phịch xuống đất:

- xong rồi, xinh lắm rồi đó " nó nói

- vậy à? Chờ tớ thay đồ đã " 5p sau

- đẹp lắm, nhanh thế mới đây gần 6 giờ rồi, chuẩn bị nhanh đi

- cậu cũng thay đồ đi

- uhm, vậy cậu xuống nhà trước nha đi

- uhm

7:00am, tiếng MC vang vọng cả căn biệt thự:

- cảm ơn các khách mời có mặt ở đây đã đến dự sinh nhật của gia đình chúng tôi, tôi xin mời nhân vật chính ngày hôm nay cùng chồng bước lên khán đài nào " ông MC nói

- chào mọi người, hôm nay là sinh nhật của tôi và tôi cũng có một trò chơi dành cho các cặp tình nhân hoặc vợ chồng than gia, xin mời 5 cặp sau đây lên theo sự bốc thăm của tôi nhé

Nói rồi, cô đưa tay vào thùng bốc thăm bốc ra 5 miếng giấy nhỏ có ghi tên các cặp tình nhân và vợ chồng " xin mời vợ chồng giám đốc Diệp, cặp đôi của bạn Nhân.....và cuối cùng là mời vợ chồng chủ tịch Hoàng lên sân khấu " thế là lần lượt các cặp đôi bước lên sân khấu, rồi cô tiếp tục nói:

- trò chơi là như thế này, anh lấy giúp em hộp bánh ” cô nói

- đây ” anh đưa cô

- trò chơi là cây bánh này, 1 cặp sẽ người cắn một đầu rồi ăn, ăn khi cây còn bao nhiêu cm, ít nhất sẽ thắng ” cô nói

- hô hô ” cả khán đài hò hét

Lần lượt từng cặp lên, ai cũng ngại hết nên ít nhất 2cm, tới cặp vợ chồng nó và hấn, khí cắn, hấn nhìn nó ánh mắt ranh mãnh, bắt đầu, nó rất ngượng nên ăn rất chậm hấn thì nhanh chóng ăn rồi chạm môi nó, hấn hôn nó trước mặt mọi người và dường như có ý định không muốn buông, nó lấy tay búng nhẹ vào tai của hấn một cái ý gợi ý, hấn rời môi nó và đương nhiên bánh hoàn toàn không còn, nó và hấn là người thắng cuộc nhưng mặt nó vẫn không thể nào đỏ hơn nữa, phần thưởng là một cặp nhẫn đính giềng màu bạc rất bắt mắt., ngày sinh nhật của cô trôi qua toàn là niềm vui và sự ngượng ngùng của nó, hấn vẫn chưa bỏ qua cho nó về nụ hôn đó, đưa nó về nhà và ăn nó từ từ..

18. Chương 18

Sáng ngày hôm sau, hấn cũng như thường ngày làm thức ăn sáng và đi làm để lại lá thư yêu thương cho nó * vợ yêu ăn sáng ngon miệng, khi nào chồng về chồng ăn lại vợ *, 8:00 nó thức dậy, đi xuống nhà thì hâm lại đồ ăn, nó ngồi ăn cả đống đồ ăn lạnh lẽo nhạt nhẽo, vừa gấp miếng cá bỏ vào miệng nó liền bụm miệng chạy như bay vào nhà vệ sinh ” ọ ọ ” tiếng ối mưa của nó vang lên, cứ thế nó chạy ra chạy vào mấy chục lần, thấy điều bất ổn nó gọi về cho mẹ:

- con gái yêu, lâu rồi không gọi cho mẹ, chắc lại có chuyện gì à? ” mẹ nó ân cần hỏi

- mẹ, hôm nay con thấy lạ lắm, con khỏe không hề bệnh hay thấy mệt gì cả, sao khi con ăn thì cứ ối là sao vậy mẹ? ” nó nói

- sao? Con ối mưa sao? ” mẹ nó nói có chút vui sen vào ” con ăn gì mà lại ối mưa?

- dạ cá này, con cứ thấy tanh tanh thế nào ấy, chắc chồng con hôm nay bận quá nên làm sơ sài đây

- con yêu, con chờ mẹ lấy xe qua chở con đi khám, không chừng con có thai đấy

- có thai sao? Vậy con sắp có con sao? Á hihi, con của con sao?

- đừng làm những việc động mạnh, chờ mẹ

- dạ

10p sau mẹ nó đã có mặt trước nhà của nó rồi, nó lên xe cùng mẹ nó đến bệnh viện, vào khám rồi ngồi bên ngoài chờ kết quả, quả thực mẹ nó đoán không sai, nó đã có thai được 3 tuần rồi, nhưng thai sinh khá yếu có lẽ do quan hệ khá nhiều vì chưa phát hiện nó có thai, nên cần tầm bổ nhiều hơn, nó vui muốn nhảy dựng lên nhưng mẹ nó lại nhắc nhở, mẹ nó cho nằm viện trong vòng 30p để đi theo bác sĩ xem những thứ nó cần tầm bổ, nó không chờ được lâu nên gọi cho hấn báo tin vui:

- alo, vợ yêu, em ăn sáng chưa? ” hấn cất giọng yêu thương nói

- chồng, vợ đang ở bệnh viện...” nó chưa kịp nói xong hấn lại chen vào

- sao vợ lại ở bệnh viện? Bệnh sao? Thế nào rồi?

- vợ nói cái này chồng phải hết sức bình tĩnh nha

- ờm ” hấn có cảm giác bất lành

- chồng

- sao vợ?

- vợ có thai rồi ” nó bỗng hét lên

- vợ có thai sao? Bao nhiêu lâu rồi? Con trai hay gái? Xét nghiệm thế nào? Con khỏe không? ” hấn mừng đến hồi tối tấp

- từ từ, mới 3 tuần thôi nên chưa biết trai hay gái, con khỏe không có gì lo ngại đâu, em đi cùng mẹ đến

- được, chồng qua ngay, vợ đừng nhảy như thường nha, phải ngoan ngoãn, không là con lại đau

- vâng

Hấn bỏ cả công việc dù khá quan trọng cho giám đốc riêng, rồi chạy nhanh như điên lao đến bệnh viện, vừa tới là gặp mẹ vợ đang nói chuyện với bác sĩ, hấn chạy lại nói:

- mẹ vợ, vợ con đâu rồi? ” hấn hỏi với miệng không ngừng cười

- vợ con đang nằm ở đây, con lại đó với vợ con đi

- vâng

Hắn đi lại gần nó, nó mỉm cười, không thể diễn tả được cảm xúc của hắn bây giờ được, hắn vui lắm, hắn ngồi khụy xuống đất hôn lên môi nó nhẹ nhàng rồi quay sang hôn lên bụng nó như đang hôn đứa con bé bỏng của hắn, hắn mỉm cười nhẹ nhìn nó:

- chồng sẽ tắm rửa cho vợ, có con rồi, không nên ăn sơ sài quá, phải tắm rửa, vợ hơi gầy rồi ” hắn dịu dàng nói

- dạ, chồng yêu, em nôn quá, không biết con mình ra sao nữa, không biết con gái hay con trai nữa

- trai gái chẳng quan trọng, chỉ cần là con của vợ để, chồng điều yêu thương cả

- yêu chồng quá

- hai con, về thôi

- vâng ” hắn bế nó lên đi ra ngoài xe làm cho các bà bầu ở đó ganh tị đến phát khóc khi nhìn chồng của mình

Về đến nhà, nó không được động một ngón tay, ăn rồi ngủ, thức dậy lại tiếp tục ăn, hắn vỗ béo lên cho nó, nó hạnh phúc lắm

—————-8 tháng sau đó—————

Bụng nó giờ cũng khá to rồi, đi lại cũng khó khăn, nó nhìn vào gương thấy mình thật xấu xí nên đâm ra buồn, nhưng rồi hắn lại an ủi vì giờ hắn đã yêu nó và càng yêu nó hơn, nó mập như nào hắn cũng xem nó là đẹp nhất trong mắt mình:

- vợ đừng buồn, vợ là người chồng yêu nhất, nên đừng lo lắng mình xấu nữa

- thật không? Chồng không bỏ vợ chứ?

- chắc rồi, sao bỏ vợ yêu của chồng cho nở

- hihi, vợ biết chồng yêu vợ nhất mà

- uhm, chồng phải đương nhiên là yêu vợ nhất rồi

—————ngày sinh—————

Hắn vừa đi công tác hai ngày thì nó trở bụng đẻ, mẹ nó và mẹ hắn cùng ba hắn nữa đưa nó đến bệnh viện, nó đau vật vả chờ gần 30p nó mới được vào sanh, mẹ hắn gọi cho hắn:

- cái thằng con trai vô tâm này, vợ con đang nằm trong phòng đẻ kìa, con không mau về đi ” mẹ hắn trách móc

- đẻ sao? Vợ con sắp đẻ rồi sao? Con về ngay đây

Hắn đi moto chạy như tia chớp bán mạng đến công ty, 1 tiếng sau hắn có mặt ở bệnh viện, đến phòng sanh, hắn thấy vẻ mặt ai cũng lo lắng, bồn chồn, hồi hộp chạy lại:

- vợ con sao rồi? ” hắn hỏi

- vợ con đẻ khó, con vào trong với vợ con đi ” mẹ hắn nói

- vâng

Hắn vào phòng sanh, hắn thấy nó gương mặt lã cả mồ hôi, tiếng tận thở hổn hển và cố gắng để đứa con cho hắn, hắn mới biết vợ hắn phải chịu nhiều khổ hơn cả một thằng đàn ông như hắn, hắn lại gần nó nắm lấy đôi tay nó nói dịu dàng:

- vợ, cố lên, có chồng đây rồi ” hắn nói

- ưm ” nó gật đầu với hắn rồi cố gắng

- oa oa oa ” tiếng khóc đứa bé gái kháo khỉnh xinh xắn cùng lúc có thêm một bé trai cũng oa oa theo đứa bé gái đó, hai vợ chồng nó được niềm vui nhân đôi, sinh đôi sao? Thật là hạnh phúc

Sau khi sanh, nó được chuyển đến phòng hồi sức, hai đứa bé được đưa đến phòng thai sinh, mọi người đi sang phòng thai sinh nhìn ngắm hai đứa nhỏ đang nằm trong nôi bú nút ngón tay cái mà yêu làm sao cho được:

- mẹ, con của hai vợ chồng con đây” hắn nói như đứa con nít

- biết rồi, nhìn rất giống hai con, hai đứa bé thật đáng yêu làm sao? Ôi, hai sinh linh lại được ra đời làm

tim mẹ sao xuyên quá đi ” mẹ hấn cười đứa con trai mặt lạnh ngày nào của mông mà giờ lại như thế này

- chúng khá đáng yêu, nhưng sao mặt nhăn nhó thế? ” hấn nói

- chỉ chóc lát sẽ hết thôi, vì vừa sinh ra mà con

- ờ, đáng yêu thật ” hấn bỗng dựa người vào kín chặn người xem lại mà cười đầy hạnh phúc

19. Chương 19: Ngoại Truyện

Buổi sáng trong lành nhà họ Hoàng có tiếng khóc của hai đứa bé, ba Huy phải thức dậy chăm sóc cho hai đứa nhỏ, dỗ nín, mẹ thì chạy như ma rượt quây sữa cho hai bé cưng này, hấn lỉnh quính chả biết làm gì:

- con trai, con gái cưng, hai đứa nín đi, papa thương, nín đi ” hấn hết nhìn đứa bé này rồi lại nhìn đứa bé khác

- đây, để em cho con uống ” nó nói

- không phải uống sữa mẹ sao?

- giờ ạ, con mình đã có răng hơn 3 tháng rồi, con cũng được tròn 1 tuổi rồi, anh phải cho con uống sữa bình chứ

- vậy sao?

Năm hai đứa bé được 3 tuổi, tinh nghịch hơn và hấn và nó bị chia cắt từ đó, bé trai là Hoàng Gia Lâm (Bin) thì cứ bám miết lấy papa mà hỏi trong công việc của papa (có tìm năng), còn Hoàng Bảo Ngọc (Nana) thì bám theo mama để hỏi xem làm sao mà mama cưới được papa đẹp trai của nhỏ:

- mama, sao mà mama cưới papa được vậy? ” Nana nói giọng ngây thơ

- sao con lại hỏi thế? ” nó xoa đầu Nana hỏi

- vì con đã có bạn trai rồi đó nha, Bạch Nhược là bạn trai con đó (con của anh và cô, đã 5 tuổi rồi)

- phụt ” nó phun cả nước đang uống ” con của dì chú Lâm hả?

- dạ, chú Vũ con khuyến khích con nữa, con sẽ cố gắng làm vợ của anh Bạch Nhựt

- vậy anh hai có người yêu chưa?

- người yêu là gì hả mama?

- bạn gái

- dạ rồi, là Tira bạn thân của Nana, bạn ấy tốt lắm, bạn ấy hay ho chúng con kẻo

- vậy con có cảm ơn bạn không?

- dạ có

- con mẹ ngoan lắm

Con hấn và Bin đàn ông với nhau dễ nói chuyện hơn, ông Bin chỉ mới 3 tuổi mà cứ như một ông già 30 tuổi vậy, cứ nói những điều trên trời không ;

- papa nha, papa hôn mama chẳng có kinh nghiệm gì cả, papa phải hôn bằng yêu thương cơ ” Bin nói

- Ấc, con trai, con đã từng hôn rồi sao mà lại biết cách hôn thế nào, chỉ papa xem hôn bằng yêu thương là hôn thế nào? ” hấn cười kinh ngạc hỏi

- đương nhiên con biết, papa phải hôn con thử nà, chuuuu ” nói rồi Bin chu cái mỏ nhỏ nhắn xinh xinh ra

- thôi ông, đồ con nít....con nít ranh hà ” hấn giả (bê ê) chọc ông nhỏ này

- hahaaa, papa mắc cười quá, con đi nói mama này, hahaaa, papa là con gái

- Sặc, con trai cưng, con nói gì thế?

- hahaaa, papa, con thương papa lắm ” Bin ôm lấy hấn

- papa cũng vậy, ya ” hấn bế sóc Bin lên rồi nói tiếp ” máy bay, cất cánh tới phòng mama nào

- vùùù ” Bin nói giọng máy bay bay

Gia đình nó bây giờ thật hạnh phúc, cuộc sống bây giờ nó không cần gì ngoài gia đình này nữa, hấn không như những người đàn ông hay ruồng bỏ vợ mình sau khi sinh đẻ, tuy nó đã béo mập sau khi sinh mà hấn vẫn quyết tâm vỗ béo nó, nó cãi thì hấn luôn bảo ” mập dễ thương, âm ” thế là nó lại nghe lời hấn, chấp nhận hy sinh, nhưng thật ra nó chỉ có 54kg không hơn không kém, nó thuộc vào những người ăn nhiều nhưng không mập nổi, hấn yêu thương ôm ấp nó, luôn an ủi nó rằng ” vợ à, vợ đừng lo béo, cả vợ cả con, điều là thứ quý giá nhất của chồng, thiếu vợ hay con chắc chồng chết mất ” nó cũng cuộn tròn trong lòng hấn hạnh phúc mỉm cười nói ” sến quá ”

(t/g: Cuộc sống, con người có nhiều cảm bấy tình yêu lẫn những thứ khác, con người, chúng ta ai cũng đều có một lần yêu, và hãy sống thật với bản thân của mình, yêu thì nói, cùng như đối là phải ăn dẫu biết sẽ không thành công, nhưng nói ra, sẽ thấy không tiếc nuối, có thể, crush của pn đang yêu thầm pn đấy, chúc các pn nữ lẫn nam sẽ tìm dk một nửa kia của mk dk hạnh phúc như Huy và Anh nha, ngoa)

20. Chương 20: (nt) Ghen (hấn)1

Một ngày sáng sớm, bầu trời xanh ngắt ngửa, bên ngoài nhà của hấn và nó có tiếng chuông, lúc này, Bin, Nana và hấn, 3 con sâu ngủ vẫn phé phọt trên giường, nó ra mở cửa:

- ai thế? ” nó hỏi

- Thiên Anh, chào buổi sáng, lâu rồi không gặp ” Minh Nhật cười tươi nói

- chào cậu, lâu quá không gặp, ôi trời, lúc này soái ca quá ta ” nó cười đáp nói

- cảm ơn cậu, tớ nghe Tú Vân nói cậu đã kết hôn rồi sao?

- * ba ạ, con đã lấy chồng lúc còn đi học ạ * uhm, đúng rồi, cậu sao vậy?

- tớ biết nói ra lời này thì muộn rồi, nhưng tớ vẫn muốn nói cho nhẹ lòng, tớ thí.....

- vợ yêu, ai thế? ” hấn nũng nịu trên vai nó nói

- anh...anh làm gì thế? Nay anh lạ thế? Nay ” nó ngượng nói

- thế...thế tớ về đây, gặp lại sau, bye

- bye ” nó nói ” này, anh làm gì thế? Em đang nói chuyện với bạn, anh làm vậy là hư lắm rồi ” nó đặt hai tay lên má hấn lắt lắt nói

- tại em nói chuyện với người con trai khác chứ bộ ” hấn phũng phịu nói

- nhưng đó là bạn em mà

- nhưng đó là con trai mà

- anh....

- thôi mệt rồi ” hấn quay đầu đi vô

- anh....Gia Huy, hazi, đúng là đồ trẻ con, plè

30p sau, nó đã làm xong hết mọi thứ, bữa sáng hoàn tất, nó lên gọi hai tiểu hoàng tử và tiểu công chúa của mình xuống ăn sáng, còn hấn thì vẫn ngồi trong phòng làm việc khóa cửa:

- mama, papa sao không ăn cơm? Papa sẽ không lớn được đâu ” Nana ngây thơ nói

- Nana sai rồi, papa không nghe lời mẹ nên papa không ăn, papa không ngoan như hai anh em mình, ha ” Bìn nói sau và xoa xoa đầu em gái mình

- thôi được rồi hai ông bà cụ, ăn cơm mau rồi đến nhà trẻ, hôm nay hai con phải ngoan đó

- và Bìn sẽ đem kẹo về cho mama

- Nana nữa, nana nữa

- được rồi, ngoan, hai con ăn đi

- dạ

Cuộc sống nó hạnh phúc thế, nhưng nó con phải mệt với ông chồng thường thì nghiêm túc, mặt lạnh tanh nhưng khi ghen thì chẳng thua kém Bìn hay Nana, nó lên phòng gõ cửa:

- chồng à, vợ nè ” nó cố nũng nịu nói

-....” hấn im lặng

- chồng mở cửa cho vợ nha, ha chồng

- * nếu mở cửa thì có lẽ vợ sẽ thấy có lỗi khi gặp mình hơn * ” hần nhẹ nhàng ấn cửa rồi nói ” không khóa

- * ủa, nãy có khóa mà, thôi kệ, vào trước đã * chồng à, chồng giận vợ hả?

- không

- vậy sao chồng không ăn sáng? Vợ nấu cực lắm á

- không đói

- Sặc!!! À hìhì, chồng ăn ít cho vợ vui ha

- không ăn

- đi mà, không ăn vợ nghĩ chơi chồng * nói rồi nó lại ghé ngồi khoanh chân lại, hai tay khoanh lại đặt trước ngực, quay mặt ra hướng khác phùng má

- vợ.....

Reng! Reng! Reng, điện thoại nó reo lên, là Minh Nhật, cậu ấy gọi nó có chuyện gì sao? Nó nhìn sang hần, lúc đầu hần đang chăm chăm nhìn xem ai gọi nó, khi nó vừa quay ra hần cũng quay lại làm như chưa biết chuyện gì cả, nó lại lén đi ra hành lang nói chuyện điện thoại:

- alo, Minh Nhật, có chuyện gì sao?

- à uhm, cũng không có gì lớn đâu

- à xin lỗi chuyện lúc sang nha, cậu đừng để bụng nha

- không sao, vợ chồng mà, thấy cậu hạnh phúc tở vui lắm

- uhm, cảm ơn cậu, mà lúc sáng cậu có chuyện gì nói với tớ sao?

- à uhm, nói qua điện thoại không tiện lắm, tớ muốn gặp cậu nói chuyện riêng được không?

- được chứ , khi nào?

- 3h chiều nay cậu rảnh không?

- tớ lúc nào cũng rảnh hết, ok, chiều nay gặp, bye

- bye

Hắn như thần lẫn ngồi chỗ ghế gần hành lang nghe ngóng, nghe nó nói bye ba chân bốn cẳng chạy lại chỗ ngồi cũ và làm bộ mặt như thường, nó đi vào nhìn hắn đang giận nên chỉ nói:

- anh ăn đi, em đi có chuyện chút

- chuyện gì? Anh biết không?

- em còn không biết nữa là

- gặp ai?

- bạn cũ của em thôi

- ai? Anh biết không?

- * sao giờ, trời ơi, rồi quá đi * chắc biết

- đi luôn đi

- anh.....” nó bỏ ra ngoài

Nó đi đến chỗ gặp Minh Nhật, vừa vào quán cafe là thấy Minh Nhật ngay, nó lại gần vẫn giữ trên môi nụ cười duyên dáng của mình, nó ngồi xuống nói:

- có chuyện gì? Cậu nói đi ” nó nói

- chuyện này tớ không biết nên nói không

- nói ra sẽ nhẹ lòng hơn mà

- lỡ nói ra cả tình bạn cũng không còn thì sao?
- sao có thể, cậu nói đi
- tớ nói ra liệu cậu chọn ai?
- chọn sao?
- tớ thích cậu, rất thích cậu, rất yêu cậu
- cậu...cậu nói gì thế? Tớ đã có...có chồng rồi đấy, có cả hai đứa con, cậu nói gì thế?
- cậu đừng lo, tớ yêu cậu là thật lòng, tớ có thể nuôi con của cậu, làm một gia đình thật hạnh phúc
- cậu thôi đi, tớ về đây
- Thiên Anh, đừng đi mà ” Nhật chụp lấy tay nó ép sát vào tường
- cậu thả tôi ra, cậu còn làm như thế này, tôi e rằng cả tình bạn chúng ta cũng không giữ được đâu
- cậu không thể nghĩ lại sao? Tớ và cậu sẽ có thể, nếu tớ và cậu có con
- cậu im đi, đừng nói những lời nhơ nhuot đó ra nữa, tôi nghe tởm lắm
- tởm sao? Cậu thấy không, anh ta có thật sự đối tốt với cậu, từ lúc sáng, tớ hoàn toàn không về, tớ vẫn ở gần đó, tớ thấy mọi chuyện hẳn đối xử với cậu rồi, cậu thật sự hạnh phúc chứ
- đương nhiên, tôi rất hạnh phúc với cuộc sống này
- vậy được

Nhật Minh đưa mắt sát vào mặt nó như sắp hôn nó, nó chóng cự đẩy Nhật ra nhưng vô ích, sức của cậu ta cũng chả thua gì hẳn, nó vẫn cố gắng, giờ nó mới nhận ra, ở đây thật sự là một căn phòng, tất cả là dàn dựng sao, nó rơi từng giọt nước mắt, nhưng rồi ” Rầm ” cánh cửa bị đập văng ra khỏi ngoài và móp méo, sau đó là tiếng ” BỤP ” hẳn tử ngoài lao vào đâm mạnh vào gương mặt tuần tú kia một phát rõ đau, rồi định lao đến nữa nhưng lại bị nó ngăn lại:

- thôi đi, anh bình tĩnh đi, em không sao rồi ” nó nói

- thằng kia, có giỏi lại đây, đong mày làm vợ tao sợ, làm em ấy khóc, còn định giở đòi bại khi em ấy không đồng ý, mày ngon nhào vô ” hấn quát

- hứ, anh lo gì được cho cô ấy? Hay chi bằng để tôi giúp anh

- thằng chó, có giỏi vào đây

- anh đánh tôi sao? Có biết tôi là ai không hả?

- mày là thằng nào tao không quan tâm ” hấn quát ” tao chỉ biết mày vừa làm vợ tao khóc, tao cần đánh mày

- tôi là thiếu gia của công ty Diệp Tiên đấy

- Diệp Tiên hả? Tao đánh cho mày điên luôn

- thôi, chồng à, mình về, mặc hấn ta

- không về, có về cô về đi

- này

- lại cách đối xử đấy, hazi, anh có.....

BUP hấn lại đấm cho Nhật Minh một phát thật mạnh vào mặt khiến hấn ta ngã nhào ra đất (anh trai à, mở miệng làm gì để bị đánh thế? Hazi)

- thôi đi, mình về đi, ha ” nó vẫn khóc

- à ừ, vậy mình về

21. Chương 21: (nt) Ghen (hấn) 2

Về đến nhà, hấn làm mặt lạnh với nó, hấn rất ghét đồ của mình mà bị người khác sử dụng (chưa mà đúng không), nó thì lại thấy lòng không một mối mà lại vui, cái phong độ trước kia của chồng nó từ khi nó về thì đã bị nó xé xác rồi, nó lại hạnh phúc hơn khi hấn tức giận vì Nhật Minh làm mình khóc, nó quyết định lên năn nỉ hấn:

- alo, đầu dây bên kia nghe rõ trả lời, chim én gọi đại bàng ” nó nói vọng từ cửa vào trong

- đại bàng không nghe

- hìhì, chồng à, chồng đừng giận vợ nữa nha ” nó ngồi lên đùi hấn

- à ưm, khụ khụ, không có

- rõ ràng chồng giận vợ mà ” nó nhúc nhít nhẹ

Thiên Anh à, cô ngốc sao? Nó nào biết mỗi lần nó nhúc nhít là dục vọng trong hấn dâng lên mấy bậc, hấn kìm chế dục vọng của mình lại:

- chồng à, sao chồng không nói gì vậy?

- không...không có

- chồng sao vậy?

- không sao

- đứng lên ” nó đỡ hấn dậy

- làm gì?

- vợ và chồng chơi một trò chơi

- trò gì?

- tay phải chồng đưa lên, đứng, tay trái luôn, rồi đan lại

Hấn làm như lời nó nói mà trong đầu một dấu chấm hỏi to đùng, bỗng, nó nhanh như cắt chạy vào vòng đó ôm chặt hấn rồi ngược mặt lên nhìn hấn nở nụ cười híp mắt, hấn nhường như kìm dục vọng không bởi nữa bế sóc nó lên rồi đề nó ra giường, nó hiểu chuyện sắp xảy ra nhưng thôi, lâu lâu chiều hấn một lần:

- vợ ” tiếng vợ của hấn ngọt như mía lùi cất lên

- dạ ” nó cũng chẳng kém độ lại

- chồng muốn ăn

- để vợ đi lấy thức ăn

- không, thích ăn vợ

Hắn xé toang luôn bộ quần áo trên người của nó, hôn lấy hơn để, rồi mơn trớn xuống cái nụ hoa xinh xinh màu anh đào đỏ ửng của nó dăng vươn cao, hắn liếm mút, cái lưỡi mãnh liệt của hắn đến đâu là nơi đó chẳng ngại có một vết bầm tím, hắn tách hai đùi của nó ra, đưa lưỡi thăm dò bên trong huyết đạo của nó, hắn ngược lên nói ” vợ thật là ” một cậu nói làm nó ngượng chín cả mặt, vì hắn vừa đưa lưỡi vào trong thỉ hai vách núi hai bên liền kẹp chặt lưỡi hắn lại tiếc nuối khi hắn rút ra, hắn cởi cái quần vươn bận kia ra khỏi người, cái vật to lớn bên dưới bụng của hắn đã căng cứng lên, đưa vào huyết đạo của nó, lúc đầu hắn lúc nào cũng dịu dàng đưa ra đưa vào thật nhẹ nhàng để nó dễ thích nghi trước dù làm đã nhiều lần, rồi dần về sau, hắn ra vào thật nhanh, nhanh đến nỗi nó không thể kìm nén lại những tiếng rên rỉ dâm mãnh phát ra, nó và hắn đang tràn ngập trong hạnh phúc, cả hai hòa làm một, hòa cả từng hơi thở phả ra ngoài

7h hôm đó, Bin và Nana về nhà với cả túi kẹo, vì đạt được nhiều thành tích, vừa vào đến nhà, hai đứa bé đã lễ phép chào hỏi:

- con chào papa, mama con vừa về ” cả hai đứa bé ngoan ngoãn chào hỏi

- ngoan, hai con học thế nào rồi? ” hắn ôm hai cục cưng bé nhỏ lên mỉm cười hỏi

- papa đẹp trai quá à, Nana yêu papa, Nana sẽ cưới papa ” Nana ôm lấy cổ hắn nói

- không được, papa là của mama rồi ” Bin bắt bẻ

- đúng rồi

- không chịu, Nana yêu papa à

- được rồi, papa cũng yêu Nana

- hức ” Bin rưng rưng

- sao thế con? ” hắn quính quáng

- papa không thương Ku Bin
- không, papa yêu cả hai con
- đúng rồi, con là con trai, papa đừng nghĩ Bin sẽ khóc nha
- papa không có
- các pa con vào ăn cơm đi
- oa, có cơm rồi
- mama ” Nana gọi.
- sao thế?
- mama, trên cổ mama có vết bầm kia
- à...à, mama...mama bị côn trùng cắn
- con côn trùng đáng ghét, dám cắn mama của Nana
- à, mama không sao rồi
- dạ

Nó và hấn ngượng đỏ hết cả mặt trước câu hỏi ngây ngô của đứa bé này, một phút nín thở, Phù~, nó và hấn thở phào nhẹ nhõm nhìn nhau rồi xoa đầu hai đứa con bé bỏng của mình...

continue

Chz nhieu ngs muốn cho cặp nữ cũng ghen nz đúng k, mk sẽ lm vài tập ngoại truyện nz nhova, iu mnai theo dõi và like truyện mk thì mk trả theo dõi theo iu cầu nz nha

22. Chương 22

Sang hôm sau, hắn phải bắt buộc đến công ty để gặp đối tác lớn, nếu không thì có chết hắn cũng không rời xa vợ yêu của mình (sến gớm), đến công ty, thư kí riêng của hắn chạy ra báo đối tác đang đợi ở phòng họp, nghe xong, hắn đi thẳng lên phòng họp:

- chào chủ tịch Hoàng ” một cô gái Anh Quốc nói
- chào giám đốc An ” hắn nói
- cứ gọi tôi là Mạch Nhược là được
- vào vấn đề chính, chúng tôi muốn kí hợp đồng với công ty cô, và mong cô chuyển những vật liệu tốt nhất cho công ty chúng tôi
- tôi đồng ý kí hợp đồng
- được, vậy thì xong việc, tôi xin phép * vợ ơi anh về đây *
- khoan đã, có cần gấp như vậy không? Chỉ vừa kí hợp đồng thôi, tôi vẫn chưa biết gì về công ty anh cả
- Trần Phong, cậu giúp tôi đưa cô Nhược đây đi tham quan đi
- vâng
- các người ra ngoài hết đi ” nói rồi ai cũng nghe theo cô ta ra ngoài ” chuyện công xong rồi, giờ đến chuyện tư nha ” cô ta ôm cổ hắn hôn lên cổ hắn
- thứ lỗi, tôi có vợ rồi
- có thì đã sao? Chuyện tình thì phải phát triển theo tự nhiên, không nên gò bó
- vậy cô buông tôi ra, nếu còn hành động này, vậy tôi e rằng, chúng ta hủy hợp đồng
- khoan...khoan đã * cái này ăn không được rồi * tôi sẽ không như thế nữa, nhưng đã là chủ tịch, anh không nể mặt tôi chút được sao?
- vậy được

Cô gái này là An Mạch Nhược, cô ta không như thường, rất xảo nguyệt, khi ôm hấn, cô ta không quên hôn lên áo của hấn một vết son bám ngay vào trong, cô ta còn chụp lại ảnh nữa, và đương nhiên tung trên mạng rồi, đơn giản là muốn bám lấy hấn thôi

Cô đang lướt face công ty của mình thì, What? Cái chủ đó hiện to trong đầu cô, * đây chẳng phải anh Gia Huy sao? Sao anh ta lại giao du với Mạch Nhược chứ? * cô bắt đầu lo lắng cho con bạn thân của mình, tưởng chừng là được yên rồi nhưng nào ngờ, à, Mạch Nhược là bạn từng học cùng cấp với nó và cô, cô ta đã được nó và cô giúp nhiều lần, vì khi xưa, Mạch Nhược là học sinh ưu tú và nhút nhát nên mới dễ bị ức hiếp, và bây giờ, xem ai đây? Cô ta dám bám đuôi đàn ông thế sao? Cô lấy điện thoại gọi cho hấn:

- alo, Tú Vân, gọi anh có chuyện gì thế? ” hấn hỏi

- anh đừng lừa dối Thiên Anh được không? Cậu ấy khổ nhiều rồi

- lừa dối? Ý em là sao?

- anh làm gì thì anh tự biết chứ, tôi nói trước, nếu anh làm tổn thương Thiên Anh, tôi sẽ không bào giờ để cậu ấy tiếp tục với anh hay quay lại

Tútttttttttt!!!! Kéo dài, hấn trong đầu dấu chấm hỏi to đùng, hấn cũng chẳng mải mai để trong đầu, chiều hôm đó, hấn về nhà, thay áo tắm rửa xong xuôi hấn bay lên phòng làm việc, nó cười khì khì rồi lấy áo hấn đi giặt thì phát hiện vết son trên áo hấn, nó cũng chẳng nghi ngờ gì nhiều chỉ là nghĩ nhân viên nữ quyến rũ hấn thôi, rồi xua tay đi giặt không nhắc gì đến nó nữa

Mấy tuần sau khi truyện đó xảy ra, mẹ hấn gọi cho hấn nhưng hấn đang tắm, nó vớ lấy điện thoại bật lên nghe:

- mẹ, có chuyện gì thế ạ? ” nó hỏi

- con trai à, mẹ muốn con kết hôn thêm một người nữa, nếu con kết hôn lần này sẽ giúp cho công ty con, công ty con đang đi xuống đó, có cách này giúp được thôi, chắc vợ con hiểu được mà

- mẹ, là.....

- con đừng nói gì nữa, 3h chiều nay, về nhà mẹ ngay, ha

Tút, lại tiếng Tút đó, nó thấy lòng nhói quá, nó đúng là vô tâm thật, chẳng biết gì để giúp hấn cả, lại không để ý vì sau mấy ngày nay hấn lại đắm đầu làm việc như vậy, đúng thật, công ty hấn đang gặp khó khăn sao? Sao hấn không chia sẻ với nó? Hấn tắm xong đi ra, nó lại gần hấn nói:

- anh, mẹ vừa gọi ” nó nói

- có chuyện gì sao? ” hấn hỏi nhưng lại ngồi vào làm việc

- mẹ bảo 3h chiều nay anh về nhà mẹ có chuyện muốn nói

- có chuyện? Được

- vậy em ra ngoài đây

- uhm

- anh, anh có chuyện gì giấu em không?

- không, sao em lại hỏi vậy?

- không...không có gì, thôi, em đi chợ đây

- uhm

Hấn thấy nó thật lạ nhưng cũng thôi, 3h chiều, hấn lên xe về nhà mẹ, bước vào trong thì thấy mặt ba và mẹ có vẻ nghiêm túc, có chuyện gì sao?, hấn lại ghé ngồi xuống hỏi:

- gọi con về làm gì? ” hấn hỏi

- công ty con đang gặp khó khăn đúng không?

- vâng

- công ty con có nguy cơ phá sản đấy

- con biết

- xin trai, ta có chuyện muốn nói với con

- mẹ nói đi

- ta có cách giúp con

- cách gì?
 - con kết hôn lần nữa nhé?
 - sao cơ?
 - có một người hôm qua đến đây gặp ba mẹ nói thích con, và có thể cô ta sẽ giúp được con
 - cảm ơn, nhưng con không cần
 - con trai, vợ con sẽ hiểu cho con mà, con bé sẽ hiểu thôi, làm vợ, con bé nên biết cho con chứ
 - nhưng con không thích ai cả
 - nhưng công ty là nhất con ạ
 - mặc kệ, phá sản thì phá sản
 - nhưng con nghĩ nếu phá sản vợ con còn ở với con nữa không?
 - đương nhiên có
 - con đừng quá tin vào vợ con, có khi nó sẽ bỏ con thôi
 - con về đây
- Hắn về nhà, thấy nó đang khóc trong bếp, hắn đi vào sốt sắn hỏi:
- vợ yêu à, em sao vậy? Nói anh nghe
 - hức...à không, tại cát hành tây nên cay mắt thôi anh
 - em còn giấu à? Anh là chồng em đấy
 - anh không xem em là vợ anh sao?

- tào lao, ai nói vậy khi nào?

- vậy sao công ty anh gặp khó khăn, anh lại không nói với em chứ?

- em biết sao?

- em nghe mẹ nói

- không sao đâu, anh lo được mà

- lo được, lúc nào anh cũng vậy hết á, anh không thương em nữa ” nó chạy lên phòng

- mẹ đã nói gì với em ấy sao?

Nó ngồi trong phòng, không khóc, sao nó khóc không được, chắc tại nó biết hắt vì sợ nó lo nên không nói, Reng!!! Là mẹ hắt gọi, nó bật máy lên nghe:

- mẹ, con nghe ” nó nói

- con dâu, mẹ có chuyện muốn nói với con ” mẹ hắt nói

- có chuyện gì? Mẹ nói đi

- chắc chồng con đã nói với con rồi, đúng không?

- v...vâng

- mẹ muốn con khuyên nó, con nên giúp nó, con nên hiểu cho nó, ha

- mẹ, nhưng con....

- con dâu, cái sự nghiệp chồng con đã gây dựng rất lâu và rất vất vả, con nỗ lực nhìn nó phá sản sao?

- con.....

- con như mẹ xin con đi

- mẹ à, con cúp đây
- khoan đã, con dẫu, con nên nghĩ cho chồng con đi
- v...vâng, con biết rồi, chà mẹ
- chào con và cảm ơn con

23. Chương 23

Nó nắm chặt cái điện thoại, nước mắt chảy ra, nó thút thít, rồi lau đi nước mắt, nó đến phòng làm việc của hấn, nhìn hấn đang cố gắng làm việc, chắc nó vô dụng quá, chẳng làm gì giúp được hấn, bố mẹ nó thì.....nó ngồi duậ vào tường, lại khóc, lát sau, khi bình tĩnh lại, nó đi vào trong:

- anh, tối rồi, anh còn phải làm sao? ” nó hỏi
- không phải...anh tưởng em giận anh chứ ” hấn cười nói
- k..không giận, Bin và Nana đến nhà bà ngoại chơi rồi, anh đừng lo nha
- uhm, em sao thế? Hôm nay em lạ lắm
- anh à, lúc chiều, mẹ nói gì với anh vậy?
- chỉ là vài việc vặt thôi, em đừng bận tâm làm gì
- việc vặt là gì hả anh?
- chỉ ít việc thôi
- việc vặt đó có phải là kết hôn lần nữa không anh?
- em...biết rồi sao?
- em biết từ đầu rồi

- anh không đồng ý đâu, em đừng lo

- đừng lo, anh bảo em không cần lo nữa sao? Sao có thể hở anh?

- anh không đồng ý

- nhưng công ty là do anh gây dựng lên, không thể vì em, mà anh lại từ bỏ cái sự nghiệp của mình đúng không?

- em đừng khóc nữa, anh sắp giải quyết được rồi, chỉ thiếu vài trăm triệu thôi, nhưng sẽ ổn thôi

- anh không lừa em chứ?

Hắn đứng dậy, đi lại gần nó, ép sát nó vào tường, một tay chặn ngay mặt nó, rồi khom người xuống hôn kên môi nó, nụ hôn thật dịu dàng:

- anh hứa, sẽ không yêu ai ngoài em

- uhm, em cũng vậy

* có lẽ mẹ à, con không từ bỏ người chồng này được, thiếu anh ấy, chắc con sẽ chết mất *

Sáng hôm sau, nó đang ngủ trong lòng hắn, Nana và Bin chạy vào, lay tay hắn ra khỏi người nó, Bin dùng hết sức cộng thêm sức Nana nữa đá mạnh hắn ra đất rồi chiếm hết toàn bộ cơ thể mẹ mình, hắn vì đau vì bị cướp mất vợ yêu nên cau có đứng dậy:

- Bin, Nana, hai đứa làm gì vậy? Trả vợ đây cho papa ” hắn cau gắt

- không bao giờ, papa ra đây ngủ tiếp đi ” Bin nói

- đúng đó, ai chiếm được của người ấy

- hai con hay lắm, papa sẽ tết mừng hai con

- chồng à, anh lớn rồi, nhường con đi, đừng nghịch nữa ” nó nói

- vợ yêu, đừng lạnh lùng thế chứ

- khò khò, vợ ngủ rồi

- hờ hờ

Ring! Ring chuông cửa nhà hấn cất lên, nó và hấn nhìn nhau, rồi nó lại hằm xuống nhắm mắt lại như chưa nghe gì, và đương nhiên, anh Huy nhà ta phải lê xác xuống nhà mở cửa rồi, là mẹ hấn, và một cô gái, là An Mạch Nhược, cô ta đến đây làm gì?:

- con trai, đừng nhìn người ta thế chứ? Không định mời vào nhà à? ” mẹ hấn cười nói

- vào đi ” hấn bước vào trước

Bên trong nhà, nó cảm giác có cái gì đó khá là u ám đang đi vào, mở mắt nhìn hấn, nó cười khi khi nói mấy lời yêu thương làm hấn trở lại bình thường, hôn lên trán nó một cái:

- yêu vợ ” hấn cười tươi

- papa không công bằng, hôn Nana nữa

- được rồi, ngoa

- còn Bin nữa papa

- rồi rồi, ngoa

Hấn cười tươi đắp chăn lại cho 3 mẹ con, rồi vcsn xong đi xuống nhà, nó định hỏi hấn là ai thì hấn đã bước ra ngoài mất rồi, nó rón rén đắp chăn lại cho hái đứa nhỏ rồi cũng vcsn đi ra lang cang nhìn xem là ai:

- con trai, đây là Mạch Nhược, người mà ta muốn con kết hôn ” mẹ hấn nắm tay Mạch Nhược âu yếm nói

- con nói rồi mà ” hấn thờ ơ nói

- con phải nghe mẹ, con bé tuổi trẻ tài cao, con phải cưới con bé, sự nghiệp con mới được cứu chứ ” mẹ hấn giải thích

- con không cần

- anh Huy, à chủ tịch Hoàng, thật sự em rất thích anh, em sẽ giúp anh mà ” Mạch nhược ra vẻ tội nghiệp

nói

- mặc cô, tôi đã nói rồi, tôi có thể giải quyết

- con thôi đi, mẹ nói thế cũng chỉ nghe ý kiến của con thôi, nếu con không đồng ý, vợ con sẽ khổ thôi

- ý mẹ là sao?

- ba con và mẹ đã bàn với nhau, bắt buộc con bé phải li dị với con, còn hai đứa bé, chắc chắn bên ta sẽ nuôi vì bên ta sẽ đủ điều kiện, con bé sẽ phải rời khỏi con

- mẹ, con đã nói không, mẹ đừng có thích cô này là bắt xon cưới vậy chứ

- bác à, vậy thôi đi, chắc anh ấy không thích con, vậy thì thôi đi bác

- con để bác, con bé là người tốt, con cưới con bé còn giúp cho sự nghiệp, thật sự mẹ không muốn nói ra, nhưng con nhìn xem, vợ con thế nào? Chỉ biết ở nhà, có giúp gì được cho sự nghiệp của con không?

-...” hấn im lặng

- con thử nghĩ đi, và mẹ quyết định cho Mạch Nhược ở lâu đây cùng con và vợ con, con đừng nói nhiều

- con không thích người lạ trong nhà con ” hấn nói

- không nói nhiều, con phải nghe mẹ

Nó đứng phía trên, ánh mắt tuyệt vọng, nước mắt tuôn ra như mưa, nó ngồi thụp xuống đất rồi khóc nức nở, nó trách bản thân có tư cách làm vợ hấn không? Nó trách bản thân sao không giúp gì được cho hấn? Nó trách bản thân sao lại làm gánh nặng cho hấn trong khi hấn gặp khó khăn như lúc này chứ? Nó bất lực chỉ biết khóc, khóc và khóc, Bìn và Nana đi ra thấy nó khóc chạy lại hỏi:

- mama, papa ức hiếp mama sao? Để Bìn đánh papa hư nha, mama đừng khóc nữa ” Bìn lau nước mắt cho nó

- hức, Bìn ngoan, hức, mama không sao rồi, papa không ức hiếp mama, với lại mama đâu có khóc ” nó ôm Bìn và Nana nói

- mama, Nana sẽ trang điểm cho mama đẹp thiệt đẹp, để papa thích mama ha ” Nana dịu dàng nói

- ngoan, mama không sao

- hự, chắc là cái người ngồi phía dưới làm mama khóc đúng không, Nana, theo anh hai, hai anh em mình sẽ đánh họ

- dạ, Nana nghe anh hai hết

Nói rồi Bin và Nana chạy xuống dưới lầu, chạy lại đánh mạnh lên đùi của Mạch Nhược rồi chạy lại chỗ của hấn ôm hấn nói lớn:

- mẹ phù thủy biến đi, cô dám làm mama tôi khóc, biến đi ” Bin nói

- đúng rồi, bà phù thủy ác độc ” Nana nói

- hai con ngoan lắm ” hấn thấy lòng sản khoái cực

(đương nhiên vì là con trai không thể đánh con gái)

- Bin, Nana, hai cháu làm gì thế? ” mẹ hấn quát

- bà nội, cô ta làm mẹ con khóc, con đánh để trả thù mama con

- đây là mẹ mới của hai cháu, mau, gọi mẹ nào

- không bào giờ

- Bin, Nana, lại đây ” nó lau vội nước mắt chạy xuống lầu nói

- con dâu, sao con lại kêu hai đứa nhỏ làm vậy chứ? Con đúng là không biết nghĩ cho chồng con tí nào cả

- con xin lỗi ” nó ầm ức nói

- thôi,ta không làm con khó xử nữa, lên phòng đi

- vâng, Bin và Nana, theo mama

- dạ....

24. Chương 24

Sau một cuộc đàm phán với mẹ, hấn không tài nào ngăn cản được bà ấy, đành cho Mạch Nhược qua đêm ở nhà vậy, hấn lo lắng cho nó, hiện tại, nó hoàn toàn không biết chuyện gì cả, mà lại cho nó gánh hết tất cả trách nhiệm, hấn bước vào phòng, nó vẫn bình thường, nó đang tìm việc trên mạng:

- anh...xin lỗi ” hấn nói

- anh không có lỗi, lỗi là do em vô dụng thôi, em sẽ cố gắng mà ” nó cười tươi nhìn hấn nói

- không, là do anh, em đừng tự trách mình, nếu muốn khóc, em cứ khóc đi, đừng kìm nén, khó chịu lắm ” hấn ôm lấy nó, ôm cô gái nhỏ nhắn đang cam chịu số phận kia

- * không được khóc, có lẽ, đây là thử thách mà ông trời tạo ra cho mày, mày nên vượt qua nó * uhm, em không sao thật mà, em sẽ cố gắng

- * anh biết chứ, biết em đau thể nào chứ, đừng mãi kìm nén thế, sẽ đau hơn thôi, anh thật sự xin lỗi, đã không mang lại hạnh phúc cho em như đã hứa *

- em vừa tìm được việc rồi này, anh xem, sẵn em đưa Bin và Nana đi học, nha, anh cứ ở nhà nghỉ ngơi đi

- anh....

- im lặng và nghe theo em ” nó cười khẩy tinh nghịch nói

- à uhm

Nó đi ra ngoài, đóng cửa lại, ngồi thụp xuống đất, cố ngăn dòng nước mắt đang sắp rơi ra kia, nó lết đầu thật mạnh, rồi hít thở thật sâu đứng dậy đi vào phòng Bin và Nana

Sau khi đưa hai đứa nhóc đến trường,nó cầm bằng của mình đến quán cafe, nó được nhận ngay, vì nó rất được mọi người yêu mến sau khi tiếp xúc, sau khi thử việc, nó trở về nhà, Mạch Nhược, là cô ta, cô ta đang đứng uốn éo trước mặt hấn làm nó chỉ muốn nhào đến cào nát cô ta ra thôi, nhưng nó lại nhẹ nhàng đi vào:

- em về rồi ” vẫn nụ cười đó nó nói

- em mệt không? ” hấn lo lắng hỏi

- không sao, công việc của em khá nhẹ nhàng nha

- uhm, vậy thì tốt

- anh sao rồi? Công ty tốt hơn chưa?

- không cần cô hỏi, đương nhiên là tốt, là nhờ có tôi rồi ” Mạch Nhược

- à uhm, cô đừng nói thế chứ, làm tôi hiểu lầm mất, chồng là của tôi mà ” nói rồi, nó ôm tay hấn lôi lên phòng

- cô....tức chết mà

Trên phòng, hấn nhìn nó mỉm cười nhẹ, vợ yêu của hấn bây giờ biết ghen rồi nhỉ, hấn xoa đầu nó, bỗng nó thở phào một cái dài:

- phù, nhém nữa là anh bị cô ta ăn mất rồi ” nó nói

- anh không sợ, có vợ yêu bảo vệ rồi, hahaha ” hấn cười

- cười...cười gì cơ? Em...em không có ghen đâu đó, em...em chỉ là sợ anh bị ăn thịt thôi đó

- hey hey!!! Anh biết rồi

- đừng có cười nữa, nhìn anh nham hiểm quá à

- thì anh đang định ăn em cơ mà

- không bao giờ

Hấn hôn nó, trao nó hết những yêu thương hấn dành cho nó, cho nó có cảm giác được bảo vệ, cho nó cảm giác hạnh phúc, ” Bật ” cái cửa phòng nó được mở ra, là Mạch Nhược, cô ta bước vào, nói:

- úi trời! Thật sự xin lỗi, tôi không biết hai người đang...” Mạch Nhược nói

- cô biết lịch sự không? ” hấn hỏi

- em...em xin lỗi

- biến khỏi đây, chưa được sự cho phép, đừng tự ý muốn ra vào phòng ai cũng được

- vâng ” Mạch Nhược hơi run đậm mạnh chân đi ra

- em...em không sao, hìhì, em đi ra ngoài đây

- à uhm

Hắn mặt hầm hầm, vì Mạch Nhược làm vỡ chuyện tốt của mình, hắn lái xe đến công ty, công ty hắn tuy giảm sút nhưng hạng vẫn không giảm sút, hắn chia công ty ra nhiều chi nhánh để tránh sự nghiệp phá sản, nó thì đến nhà mẹ mình, ủ rũ đi vào:

- mẹ, ba, là con ” nó nói

- con gái yêu, ta tưởng con quên ông bà già này rồi chứ ” ba nó cười tươi nói

- ba à, con phải làm sao đây? Con mệt mỏi quá rồi ba à ” nó ôm lấy ba nó khóc nức nở nói

- con gái, con sao vậy? Chồng con ức hiếp con sao? Có chuyện gì? Bình tĩnh kể cho ba mẹ nghe nào ” mẹ nó lo lắng xoa đầu nó hỏi

- mẹ chồng con muốn chồng con kết hôn với người khác, vì công ty chồng con đang gặp khó khăn, mẹ chồng con nói là con không giúp ích gì được cả, nếu chồng con không đồng ý bà ta sẽ bắt con kí vào giấy li hôn và bắt Bìn với Nana, không cho ở cùng với con

- khốn, sao bà ta lại làm như vậy chứ? ” ba nó đập mạnh xuống bàn quát lớn

- ba à, con thật sự không biết làm gì hết, con sợ lắm, sợ sẽ một ngày nào đó con mất chồng lẫn con, con không muốn xa con của con đâu

- ba mẹ, ủa, con nhỏ này, vừa về nhà đã khóc suốt suốt rồi, có gì sao vậy? ” anh nó chạm chạm nó hỏi

- anh hai, hức....em buồn quá à anh hai ” nó nói

- sao? Kể anh mày nghe xem

-.....” nó kể đầu đuôi câu chuyện

- mày li dị đi, bà ta đã nói vậy, ý muốn ép mày phải li dị với chồng mày, mày còn trẻ, còn tương lai, theo tao mày đừng nên dây dưa nữa, chồng mày cũng không biết cách giải quyết đâu

- đúng,mẹ thấy anh con nói đúng, bà ta nói như vậy là muốn con rời khỏi con trai bà, còn Bin và Nana anh con sẽ bắt nó, con đừng lo

- nhưng chồng con....

- con yêu Gia Huy, mẹ biết, con rể nó cũng yêu con, mẹ biết, nhưng chuyện đến nước này chỉ còn nước giải thoát, gai đình ta lúc này cũng khá giả, tuy không giúp cho công ty con rể được nhưng cũng đủ cho mẹ con con ăn cơm 3 bữa, no ấm con à

- thôi, trễ rồi, con về đây, cảm ơn mẹ, anh hai, em cảm ơn anh ” nó ôm lấy anh hai nó

- mày đừng cam chịu mãi thế, anh mày nuôi mày và con mày được, mày đừng lo sợ nữa

- vâng

Nó lang thang đi về, trong đầu luôn vang vọng tiếng nói của bà Hoàng và tiếng khuyên bảo của mẹ và anh hai nó, những tiếng đảo lộn nhau, nó khóc nức nở, mưa rơi, dường như ông trời cảm thương cho nó, nó ngồi thụp xuống đất ôm mặt khóc nức nở, đầu nó như muốn nổ tung, nó hét thật to:

- LỖI LÀ DO EM CẢ, TẤT CẢ LÀ LỖI CỦA EM, CỦA EM, EM KHÔNG MUỐN

25. Chương 25

Nó đi về nhà, bà Hoàng và Mạch Nhược đang ngồi trên sofa ăn trái cây và xem Tivi, nó bước vào, cúi chào:

- con chào mẹ ” nó nói

- con dâu, lại đây ” bà Hoàng nói

- vâng ” nó buồn bã lại gần

- con yêu chồng con nhiều lắm đúng không?

- vâng

- vậy con phải biết nghĩ cho nó chứ con, gia đình Mạch Nhược không muốn con bé làm vợ nhỏ, con hiểu chứ?

- vâng

- vậy....mẹ cũng không muốn nói lời này, nhưng con muốn ở lại cùng với thằng Huy thì chấp nhận làm vợ nhỏ được không con?

- mẹ à, con không đồng ý

- con không đồng ý? Con nghĩ rõ lại đi, thằng Huy nó lao đầu vào công việc như vậy để lo cho con, con thì lại ngồi không, ăn không ngồi rồi, con không thấy nhục sao?

- không gì phải nhục của mẹ à, con không phải không giúp được, con đang làm việc để giúp chồng con

- con làm gì?

- con làm phục phụ

- phục phụ? Thằng của con cũng chẳng được bao nhiêu cả, còn Mạch Nhược, một dự án cả tỉ bạc, con so sánh thử xem, cái nào tốt cho chồng con hơn chứ?

- nhưng quả thực bảo con làm vợ nhỏ trong khi con đã làm vợ anh ấy rất nhiều năm rồi, mẹ thấy có quá đáng không? Hả mẹ?

- tôi biết điều kiện của tôi là quá đáng, không cần cô phải chỉ bảo

- đúng đó, cô đúng thật là hỗn xược, dù gì bác đây cũng là mẹ chồng của cô, sao có thể nói thế chứ? ” Mạch Nhược kêu khiếu nói

- Mạch Nhược, tôi thật hối hận khi đã giúp cô, lúc đó, gia đình tôi không giúp gia đình cô, liệu sẽ có An Mạch Nhược kênh khiếu ngày hôm nay không hả?

- sao? Cô nói gia đình cô giúp gia đình tôi sao? Đúng, vậy tôi cũng không muốn mang tiếng nợ ân tình người khác

Nói rồi An Mạch Nhược lấy trong túi sách của mình ra một cọc tiền lớn, cầm liền thẳng xuống nền đất, lại

giở giọng lên mặt nói:

- sao? Đủ chưa? Chê ít sao? Đây, là ngân phiếu, lấy đi, nếu chưa đủ, tôi sẽ đưa thêm ” Mạch Nhược nói

- cô thôi đi ” nó đẩy mạnh Mạch Nhược quát

- cô kí đi, tôi đã nhân nhượng, bây giờ thì cô hết giá trị rồi ” bà Hoàng đẩy nó ra khỏi Mạch Nhược đưa nó giấy li dị nói

- con không kí, và con cũng sẽ không đồng ý điều kiện gì cả ” nó lại đi ra ngoài

- đúng là con ranh ” bà Hoàng nghiêng răng ken két nói

Nó chạy moto thật nhanh đến nhà cô, bấm chuông thật mạnh thật nhanh, cô từ nhà bước ra cùng với anh:

- hức...hức, Tú Vân, tao không muốn sống nữa, Tú Vân à ” nó ngồi khụy xuống cửa nhà khóc nức nở

- mà sao vậy? Có chuyện gì? Nói tao nghe nào ” cô lo lắng ôm nó nói

-.....” nó kể lại chuyện lúc này

- sao? Bác Hoàng lại làm như vậy sao? ” anh quát lên

- đáng ghét, tao sẽ không để mày bị tổn thương, li dị đi ” cô quát

- * lại một người nữa *

- có lẽ mày nên về nhà bà mày đi, mày cùng hai đứa nhỏ bỏ đi đi

- nhưng tao....

- tao biết, mày với anh Huy là yêu nhau rất nhiều, nhưng nếu mày ở lại, e rằng hai đứa nhỏ sẽ không bên mày nữa

- tao....

- theo tao

Cô chở nó về nhà, bước vào, cô đã nhìn chăm chăm vào Mạch Nhược, còn cô ta thì kênh kiệu ngồi trang điểm, cô giật lấy tờ li hôn, đưa nó kí, sao đó rời đi, cô đưa nó đi rước hai đứa nhỏ rồi đi thẳng ra sân bay, cô mua gấp vé cho 3 người họ, rồi chào tạm biệt họ, lên máy bay, Bin và Nana không ngừng hỏi:

- mama, mình đi đâu thế? Sao papa không đi cùng? ” Bin hỏi

- con trai ngoan, từ giờ, papa sẽ không bên mẹ con ta nữa, mẹ con mình đến nhà cô nha con

- sao vậy mama? ” Nana hỏi

- vì....thôi, hai con ngồi đây đợi nha, 30p nữa máy bay sẽ bay đấy

- dạ

Nói rồi nó lấy điện thoại gọi cho hấn, nhưng người bắt máy không phải hấn mà là anh thư kí, nó thất vọng nói:

- chào anh ” nó

- chủ tịch phu nhân, chủ tịch đang làm việc, không thể nói chuyện điện thoại được

- một chút cũng không sao?

- vâng, vì đang họp cuộc họp lớn để cứu vãn tình hình công ty, nên không thể ạ

- vậy cũng không sao? Khi nào xong, nói với anh ấy, tôi và anh ấy....LI DỊ

- sao cơ? Phu nhân, ngài bình tĩnh đi, đừng vì chủ tịch không nói chuyện với ngài mà li dị chứ

- không, anh không hiểu đâu, tôi và con sẽ đi một nơi thật xa, tạm biệt

- alo, alo, phu nhân

Khi tắt máy, nó lấy sim ra khỏi điện thoại rồi bẻ gãy nó quăng đi, bật chế độ máy bay rồi tắt nguồn điện thoại về vị trí của mình ngồi...

26. Chương 26

Sau khi họp xong, hấn mỉm cười nhẹ, rồi nghĩ * không cần cưới cô ta, công ty cũng không phá sản, về với vợ yêu thôi *, hấn với niềm vui vẻ đi ra khỏi phòng họp, vừa ra thì thư kí của hấn chạy nhanh lại đưa điện thoại cho hấn hấp tấp nói:

- chủ tịch...chủ tịch...có chuyện rồi ” anh thư kí nói
- có chuyện gì thì để sao đi, bây giờ, tôi mệt rồi ” hấn
- chủ tịch phu nha đã...đã
- đã thế nào?
- đã nói là li dị với ngài và cùng hai tiểu thiếu gia và tiểu tiểu thư đi mất rồi ạ
- sao? Đi là đi đâu?
- tôi không biết, ngài ấy không nhất đến, chỉ nói là nói lại với người thôi
- khi nào rồi?
- vừa tắt máy thôi ạ

Hấn không nói gì thêm nữa, chạy nhanh đến sân bay, hấn tìm xung quanh không thấy hình bóng muốn tìm kiếm, hấn nhìn lên bảng thông báo các chuyến bay, chuyến gần nhất đã bay trước đó 1 tiếng, chỉ có hai tuyến là chuẩn bị bay, 1 tuyến đến Anh Quốc, 1 tuyến đến Tokyo, hấn chạy vào trong thì bị cản lại:

- xin cho chúng tôi xem vé ” hai người gác cổng nói
- tôi đến tìm người ” hấn nói
- anh là ai?
- tôi là Hoàng Gia Huy, gia tộc đứng đầu thế giới, mau cho tôi vào, không thì các người khó sống
- v..vâng, tôi...tôi xin lỗi, mày anh

Hắn vào trong khoang máy bay tìm người, ” chuyển bay từ Việt Nam đến Anh Quốc sắp cất cánh, mời hành khách thắt dây an toàn ” tiếng phát thanh phát lên, cửa máy bay khép lại, hắn đứng ngoài máy bay, nhìn lên khung cửa sổ nhìn và tìm kiếm, thấy rồi, thấy Bin rồi, hắn gọi lớn:

- Bin, Bin, papa đây, Bin ” hắn hét

- mama, papa kìa ” Bin nói

- con đừng nói bậy, giờ này papa con chắc đang họp, đừng khá nữa

- * rõ ràng là papa, sao mama lại nói vậy chứ * thật mà

- Bin, con không nghe mama nói gì sao?

- dạ, Bin xin lỗi mama

- ngoan, mama biết con nhớ không muốn xa papa, nhưng...

- Bin không muốn đi đâu, ở với papa vui hơn mama

- vui...hức...Bin ngoan ha, nếu ở với papa mà không có mama, hai con có vui không?

- không, Nana thương mama

- Bin cũng thương mama nhưng Bin cũng thương papa nữa

- ngoan, khi con 5 tuổi, mama sẽ

” Rầm ” cánh cửa máy bay lại hạ xuống, nó mãi mê nói với Bin và Nana nên nào biết hắn đang đến, và rồi hắn ngồi thụp xuống đất, cúi đầu xuống đùi nó, đôi vai to kia hơi run lên, nó biết, hắn đang khóc, khóc vì nó sao? Người đàn ông nó luôn yêu quý, người đàn ông luôn mạnh mẽ giờ lại đang khóc sao? Nó cũng khóc theo, vì khoang cửa nó nằm riêng nên chẳng ai biết cả, nó đưa tay lên đặt lên đầu hắn:

- hức...anh à...hức em xin lỗi, anh...hức đang khóc sao? ” nó nói

- em đúng là...sao lại đòi li dị?...sao lại rời xa anh chứ? ” hắn run run nói

- em xin lỗi, em xin lỗi, vì em mệt mỏi quá rồi, em không muốn xa anh đâu, em không muốn đâu

Hai đứa nhỏ thấy pama mình đang tình tứ nên biết thân phận đi ra ngoài khoang khác, hấn nhướn người ôm chặt nó, nó cảm giác được nước mắt hấn rơi lên vai mình, nó ôm chặt lấy hấn, hấn dùng khóc, bỗng miệng nở nụ cười, hấn hôn lấy nó, rồi nói:

- vợ à, về nhà thôi, anh sẽ không để em phải cam chịu ảm ức như vậy nữa, anh hứa, mọi chuyện đã đâu vào đó rồi, em đừng lo ha, anh sẽ lương cưới cô ta đâu, em đừng lo

- uhm, hứa nha, hứa là không cưới nha, em sợ mất anh, mất luôn con lắm, em không muốn nó dây ra đâu

- anh hứa, vậy nên về nha

- nhưng máy bay đang bay mà phải không?

- không, anh xin dừng lại rồi

- sao cơ? Anh lại thế rồi, anh biết sẽ chậm trễ tuyển của người khác đấy

- vậy em về với anh đi là không sao rồi

- vâng

Cả gia đình hấn trở về nhà, đương nhiên, hấn sẽ đuổi Mạch Nhược ra khỏi nhà là việc đầu tiên, An Mạch Nhược nhìn nó liếc xéo nó rồi quát:

- nếu anh không li dị với cô ta, em sẽ không giúp công ty của anh ” Mạch Nhược nói

- tôi và cô...không thêm kết hợp đồng nữa, cút đi ” hấn quát

- anh...hứ

Mạch Nhược vừa bước ra khỏi nhà đã lấy điện thoại gọi mách lại với mẹ hấn, mẹ hấn nghe xong thì máu sôi bùng bùng, đến nhà hấn, mẹ hấn liền quát tháo:

- Gia Huy, con ra đây mau, ra đây cho mẹ ” mẹ hấn quát

- con đây ” hấn nói

- con đúng là, con thật là ngu ngốc, con sao lại đuổi Mạch Nhược chứ? Con bé sẽ không giúp con đâu

- công ty con không sao rồi

- sao? V...vậy sao? Con dâu của mẹ đâu rồi, mẹ phải xin lỗi con bé

- mẹ về đi, vợ con không cần lời xin lỗi của mẹ đâu, em ấy sẽ không để bụng đâu

- à...à

Hắn đi vào nhà, lòng đầy bức tức, * mẹ đúng là không thay đổi, chỉ xem trọng đồng tiền, tội cho Thiên Anh, Thiên Anh, anh xin lỗi vợ *...

27. Chương 27: H+ Hải

Hắn đến công ty như thường ngày, hôm nay, hắn có đối tác lớn, mà ông đối tác này là người rất hóm hỉnh, nên chỗ hẹn là bar, hắn đi vào trong ngồi bàn giao với ông ta có chút khó chịu khi ông ta dám lơ hắn mà cứ sờ mó lung tung trên người mấy cô gái, hắn cau gắt lên:

- ông có muốn tiếp tục không? ” hắn hỏi gắt gỏng

- à...à tôi...tôi xin lỗi ” ông ta nói mà mắt nhìn mấy cô gái nhướn nhướn qua hắn ra hiệu tiếp hắn

- chủ tịch Hoàng, anh đừng cau nữa mà, nha, hay để bọn em rót rượu cho anh nha, uống đi anh ” cô gái môi đỏ nói

- ông có nghiêm túc không?

- tôi...tôi nghiêm túc đây

- kí hay không?

- vâng kí kí

- vậy xong chuyện

Mấy cô gái đó không ngừng ôm ấp hắn, nào là mùi rượu, mùi nước hoa và son từa lura mặt hắn, hắn điên thật nói một câu khiến ai nghe thấy cũng rợn cả người ” muốn chết ” rồi hắn bỏ đi về nhà

Vừa về đến nhà, hấn làm sao thoát được nó, nó thấy mặt hấn có vết son, cả áo, mùi rượu kèm theo nước hoa sắc mùi làm nó muốn hôn nữa, nó đi lại, đá hấn một cái rõ đau, rồi nó đi lên phòng ngồi khoanh chân mặt quay nhìn vào tường nói nói trách móc về đáng yêu:

- mày biết không? Tao yêu người ta lắm á, mà người ta cứ dối gạt tao hoài, nè, mới nãy nè, tao thấy anh ta được người ta hôn dính cả son trên mặt và áo mà còn tỉnh bơ nữa, còn nữa nha, mùi nước hoa nồng nặc luôn á, ha, đáng ghét ghê ha ” nó nói mà ngón tay chỗ thon dài vẽ vẽ lên tường

- vợ, vợ nói chuyện với ai thế? Làm chồng nổi hết da gà da vịt rồi này ” hấn trêu chọc nó

- ờ, tui nói chuyện mình tui à, dính liểu gì mấy người? Trời ơi, nói chuyện thấy ghét

- tsh, vợ đang hờn đấy sao? Sao nay hờn nhẹ nhàng thế?

- đừng chọc tui nha, tui động một cái là u một cục đó nhe ” nó hăm dọa với cái tay hình cú đấm

- thôi thôi anh xin, vợ sao thế? Giận sao? Giận vì chồng có mấy vết son à? Đúng là, người ta càng ngày càng lớn, còn vợ hình như càng ngày càng nhỏ nhỉ?

- ờ, giờ chê bay rồi chứ gì? Biết rồi, biết tui giờ xấu rồi, giờ mặt già lắm rồi ” nói rồi nó kéo má xuống như mặt bị chảy xệ

- thôi thôi, chồng đâu có làm gì đâu, chỉ là gặp đối tác thôi mà

- thôi, đừng biện minh nữa, tui hiểu quá mà, tui sống lâu lắm rồi nên biết nhiều thứ hơn anh rồi

- nhiều? Lâu lắm rồi à? Ờ, lâu lắm rồi

- hơn tui có 5 tuổi mà làm quá hà, có 5 năm chứ nhiều đâu

Hấn nhìn nó có biểu cảm dễ xương như thế này làm cho dục vọng trong hấn sôi sục, hấn muốn kìm chế thử xem vợ hấn tiếp tục có biểu hiện gì nữa nhưng e rằng chuyện này khó lắm, hấn cởi áo ra, nó không phát hiện, khi hấn gọi ” vợ ” nó bất giác quay lại thì nhận ra trên người hấn không còn gì hết, chưa kịp định thần thì nó lại bị hấn đè ra giường, mặt hấn kề sát vào mặt nó, trán chạm trán, hấn cất tiếng ” đừng giận nữa ” giọng nói dịu dàng êm tai của hấn vang lên, hơi thở của hấn gấp gáp hơn, nó vẫn hờn dỗi nói ” đừng lấy 6 múi ra mà uy hiếp, tui không có sợ đâu ” hấn cười nham hiểm, nhìn nó một lúc lâu rồi ” Rẹt ” áo của nó lẫn chiếc quần thân yêu cũng bị hấn xé toan, nó tức tối quát ” này, anh điên à? Mỗi lần anh muốn làm gì cũng xe đồ của tui hết, mốt hết đồ lấy gì mặc hả? ” hấn chịu không nổi cô vợ của mình nó cười tươi, đặt lên môi nó một nụ hôn thật nồng ấm, hấn lấy lưỡi cạy cái hàm răng trắng tinh của nó, luồn lách vài khoang miệng của nó, hút hết mật ngọt của nó, còn được nước chơi đùa với cái lưỡi xinh xinh của nó, sau khi nó đã sắp hết hơi, hấn rời môi nó rồi cắn mạnh vào môi nó một cái tiếp tục nói ” cái này là phạt vợ ghen không đúng chỗ ” rồi hấn lăn lê xuống hai trái đào đã vươn cao từ bao giờ, hấn cắn mút

dùng mãnh làm nó không khỏi phải rên rĩ những tiếng dâm ta, hấn đưa cái thứ nóng bỏng bên dưới của mình vào sâu bên trong nó, nơi đó của nó lúc này cũng đã ấm nóng, hấn rất thích khoái cảm này, cười đầy dâm tà ” vợ càng lúc càng thăm sâu ” nó nghe xong mặt đỏ ửng lên, lấy mền che mặt lại, hấn ra vào chỗ đó nhanh hơn, ” Cạch ” cái cửa mở toang ra, trước mặt hai người là Bin và Nana, hai đứa bé nhìn chăm chăm vào pama của mình, Bin cất tiếng trước:

- papa, không được ăn hiếp mẹ của Bin ” Bin nói

- * hờ hờ, ăn chưa xong nữa là hai nhóc vào rồi * hấn cười khở

- đúng đó, mama la như vậy rồi mà papa còn không tha ” Nana nói

- wow, Bin cũng có giống papa nè ” Bin kéo quần mình xuống chỉ chỉ vật bên dưới ” nhưng của papa to quá đi ” Bin đưa ánh mắt ngưỡng mộ nhìn hấn

- hai...hai con ra ngoài đi, pama có chút chuyện ” hấn nói giọng ngưng ngưng kinh khủng

- dạ

Bây giờ hấn và nó lén quính thay đồ nghĩ cách giải thích cho hai đứa con của mình, nó thì bây giờ chỉ biết nằm tròn trong mền mà khóc không ra nước mắt ” chồng ơi, em chết đây ” nó nói rồi cả hai cùng bật cười...

28. Chương 28

12 năm sau, hai nhóc kia cũng đã trở thành một thiếu nữ, một chàng trai xinh xắn rồi, đã biết truyện hơn rồi, đã biết quan tâm, lo lắng cho hai ông bà già kia rồi, hấn và nó giờ cũng đã 60 và 55 rồi, già rồi, tuy hấn đã già nhưng khuôn mặt vẫn còn nét đẹp của ngày xưa, hấn và nó khá là đẹp lão, hấn thì mạnh khỏe lắm, tuy già nhưng ít bệnh, còn nàng Thiên Anh nhà ta thua người ta 55 tuổi mà cứ đau ốm miết làm ai đó lo lắng mãi, giường bệnh:

__bà mau khỏe về với tui nha ” hấn nắm tay nó nói

__uhm, tui biết rồi, tui không bỏ ông đâu mà cứ nói hoài ” nó cười nói

__ừ, bà đừng đi trước tui là được rồi

__ông nói bậy bạ, hai mình sẽ sống lâu mà, hahaa

_ừ ừ, bà ăn đi, để mau khỏe

_không ăn đâu

_ăn miếng đi, cho lại sức

_miếng thôi nha

_ừ, nói a

_aaa

(t/g: già rồi mà vẫn mặn nồng hờ

thiên anh: con quý, tao lớn tuổi hơn mày đấy, ăn nói cẩn thận vào

t/g: dạ dạ)

_muỗng nữa nè ” hấn dứt

_thôi, một muỗng no rồi

_ngoan, muỗng nữa nha

_aaa

_uhm, ngoan, muỗng nữa thôi

_aaa

_muỗng cuối nà

_muỗng này thôi nha,no rồi

_ừ, aaa

_aaa

_ý còn một muống nà, thôi ráng ăn luôn đi

_aaa

_hơ, nó rồi mà vẫn hết này

_ông này, cứ thích ép tôi

_thôi, bà nghỉ đi

_ờ, vậy tôi ngủ chút đây

_uhm

Lát sau, Gia Lâm và Bảo Ngọc (ai xem ngoại truyện đầu thì biết đó là Bin và Nana) vào thăm nó, bước vào thì hấn đar đưa tay lên miệng ra hiệu gửi im lặng để nó ngủ:

_papa, mama ăn cháo hết chưa? ” Ngọc hỏi

_uhm, papa dụ ăn hết rồi ” hấn gật đầu

_hihi, papa đúng là tài năng thật

_papa, papa ăn gì chưa? ” Lâm hỏi

_uhm, papa vừa ăn rồi, đừng lo

_dạ, pama ráng khỏe bên bọn con nha

_ừ, hai đứa cứ như con nít, mãi chẳng chịu lớn à?

_papa, khi xưa làm sao papa quên được mama vậy?

_khi xưa pama được định cưới nhau vì hôn ước, lúc trước, mama bọn con rất quậy phá và tinh nghịch, còn là game thủ số 1 nữa chứ, đến ngày cưới rồi còn xin papa cho chơi game đấy

_á há, vậy mama rất siêu tài năng rồi

_ờ

_vậy còn papa, khi xưa chắc nhiều cô gái bu lắm ha, khi xưa papa soái ca thể mà

_ờ, cũng có khá nhiều chuyện xảy ra nữa, mama con bị bắt cóc, papa cứ ngỡ mama con chết, cứ giật thoát nẩy nọ, nhưng cuối cùng mama con vẫn bên papa

_ôi, pama tuy già nhưng tình vẫn mặn nồng, ngày càng cay rồi nha

_hahaa, Bin, khi cưới vợ, phải yêu thương con bé, đừng để con bé buồn lòng và gặp nguy hiểm như papa từng làm với mama của con

_con hứa mà, vợ con sẽ thật hạnh phúc

_anh hai chỉ giỏi miệng thôi

_con nhỏ này, anh mà mà mà nói thế à?

_plè, rồi sao? Anh em nhưng bằng tuổi em mà

_nhưng so lại xem, mà chỉ được cái là nặng hơn anh mà, chiều cao thì anh mà hơn nhá

_hứ, kệ anh, tại anh ốm như cò mà

_Nana là con mập như heo

_ốm như cò

_mập như heo

(ai ăn nhieu như Au mà có a là hủ cảm giác có Au thui, khổ lắm, cứ bị chê béo)

_ai cha, hai đứa nhỏ này, định náo loạn à ” nó nói

_mama, thức rồi sao?

_ờ, già rồi, ngủ không nhiều

_dạ

Rồi ngày qua ngày, hấn cũng bệnh nhẹ vì nó, cứ thức đêm trông nôm nó, ăn thì ít lại, cứ thế hấn cũng lâm bệnh, nhưng vẫn ngồi đó trông nôm và chăm sóc cho nó thật kĩ càng

Người ta nói, ty nó sẽ thuộc về nhau và hp khi cả hai trái tim thấu hiểu nhau và rộng lượng bỏ qua cho nhau

Có người lại nói, ty thật đẹp khi hai trái tim luôn ăn ý, nhưng theo Au lại nghĩ khác, nhưng ngs khi hợp nhau hoàn toàn, qen nhau sẽ dễ cảnh dẫn đến nhàm chán, Au từng iu một người mà Au đã rất GHÉT , nhưng ty của Au vẫn zui, vì vậy, đừng bao giờ so sánh tình cảm của mk vs ngs khác, sẽ dễ lm tổn thương đối phương nhá.....

29. Chương 29: End

Sáng hôm sau, vẫn như thường ngày, nó mở mắt ra là gặp hình bóng quen thuộc đang cặm cùi rót nước,gọt trái cây với những ngón tay gầy gò vì tuổi già, quay sang nhìn mình mỉm cười:

_chào buổi sáng, ông già ” nó nói

_chào buổi sáng, thiếu nữ ” hấn nói

_hihi, tôi còn trẻ nên phải gọi thiếu nữ như vậy là khá đúng ” nó cười nói

_uhm, vậy em yêu muốn ăn gì?

_lâu lắm mới nghe ông gọi tôi như vậy đấy

_uhm * chỉ là tôi muốn gọi bà trẻ lại vì muốn bà sống lâu hơn thôi *

_hahaa, tôi bỗng nhớ lại ngày xưa quá

_ngày xưa còn trẻ, vận động nhiều, giờ xương khớp không cho phép nữa rồi

_ông này ” nó đỏ mặt

_giời, già rồi mà vẫn ngại sao?

_kì thật

_à quên, bà còn trẻ lắm

_đúng đúng

_tôi ra ngoài chút

_uhm

Hắn đi ra ngoài, đơn giản là vì hắn ho khá nhiều, nhưng ho trước mặt nó thì sợ nó lo lắng, nên đành ra ngoài ho, rồi lại đi vào tiếp tục chăm sóc cho nó:

_ông ra ngoài làm gì thế?

_à tôi chỉ hít thở xúu thôi

_uhm, ông đã ăn gì chưa?

_chưa, tôi chờ bà thức

_sao không ăn, ông thật là

_ăn cùng bà vui hơn mà

_mai một ăn trước đi kéo đói

_rồi rồi, vậy giờ ta ăn chưa?

_ăn ăn, ông đúng là ngốc mà

_tôi biết rồi, lần sau sẽ không như thế

_uhm

Rồi hấn giải trí cho nó bằng cách lấy báo, truyện hoặc sách đọc cho nó nghe, đọc cho nó từng dòng chữ dịu dàng, rồi lại ra vào phòng để ho

Hấn càng ngày ho càng nhiều hơn, cứ mãi giấu nó như vậy cũng không phải là cách, hấn nói rằng hấn ngứa dây thắt cổ trong, nên mới ho, nó thì nghĩ đây là bệnh viện, nên khám thì tốt hơn, nhưng đem lại kết quả, hấn bị bệnh phổi, hấn vẫn giấu nó:

_sao rồi? Kết quả thế nào?

_chỉ là thời tiết thay đổi nên ho nhiều

_may thật, tôi sợ ông bị phổi hay lao gì đó là không xong

_không đâu, bà đừng lo

_sao không lo được, tại tôi ông mới như thế mà

_thôi được rồi, tôi sẽ chú ý mà

_hazi, ông lại búng rồi

_bà uống thuốc chưa?

_rồi

Bống điện thoại của hấn có người gọi đến, là Gia Lâm, hấn lấy ra và bật lên ” alo, papa, con và con Nana nay phải thi nên không vào bệnh viện được, pama đừng buồn nha ” hấn cười khi “ừ, lo học đi, đừng lo cho pama, pama tự lo được mà ” Gia Lâm dạ một cái rồi tiếng Tút kéo dài, hấn và nó nhìn nhau cười ngán ngẩm

_____ sáng hôm sau _____

Một buổi sáng đẹp trời, bầu trời xanh biếc, lá cây bên ngoài canh tươi tốt đung đưa theo gió tạo ra nhiều tiếng ” Xào Xạc, Xào Xạc ” tạo cho người ta cảm giác yên bình, vườn hoa tỏa ra một mùi hương dễ chịu, bướm bay khắp nơi, chim hót trên cây ríu rít như chào đón ngày mới, trong phòng 203, hai con người đang nắm chặt tay nhau như tỏ ra một ám hiệu mình rất yêu nhau, họ đang ngủ, một phong cảnh thật mơ hồ, người đàn ông ngồi trên ghế đầu nằm xuống người của người đàn bà, hai mắt nhắm nghiền, tay nắm chặt đan nhau đặt trên bụng người đàn bà, người đàn bà nằm ngửa thẳng đóc cũng nhắm mắt, hai người khá là

đẹp trong phong cảnh này, rồi tiếng xe đẩy gấp gút, tiếng y tá trong loa phát lên:

__hai bệnh nhân phòng 203 đã từ trần,người nhà bệnh nhân có bên ngoài thì mau vào nhìn mặt lần cuối

Rồi cả tiếng đồng hồ trôi qua, Lâm và Ngọc được thông báo chạy đến bệnh viện, hai đứa như ngã khụy nhìn khung cảnh trước mắt mình,một sự ra đi vĩnh viễn của hai con người này, họ đã ra đi mãi mãi, nhưng trong họ thật hạnh phúc với nụ cười nhẹ trên mặt mình, họ luôn ở cạnh nhau ngay cả lúc mất, họ được an táng gần nhau, chẳng rời....

.....

Có lẽ xem xong chap này đọc giả sẽ rất là tuyệt cảm hứng hay không thích cái kết này, nhưng đây là một thông điệp của một người đàn bà đã nằm tuổi 90 và từ trần, cháu nhớ bà, thông điệp: hãy trân trọng từng giây phút bên người pn iu thw, đừng để một ngày nào đó phải hối hận, thật sự rất hối hận

Mn ai tuyệt cảm xúc thì bl để mk pt r mk ra ngoại truyện hay để lấy lại cảm xúc cho mn nha

30. Chương 30: Ngoại Truyện (theo Ý Pn Hạ Nhi Nha)

Hôm đó, nó đến trường rước Nana và Bin thì nghe cô giáo nói Nana và Bin đã về trước đó 20p rồi,có một người đàn ông che kín mặt, mặc vest đen bảo là vệ sĩ ở nhà đến rước hai bé vì cha mẹ không rảnh, nó gấp gút lấy điện thoại gọi cho hân:

__anh nghe ” hân trả lời

__Nana với Bin bị bắt rồi, hức...em đến rước thì cô bảo Nana và Bin có người khác rước rồi anh à ” nó khóc nói

__em bình tĩnh đã, trước tiên về nhà xem con có ở nhà không đã, anh sẽ tìm xem camera gày đó xem thế nào

__dạ, nhanh nha anh

__uhm

Nó như lời hân nói, lật đật chạy đi về nhà hỏi từng vệ sĩ xem có rước Bin và Nana không?nhưng đổi lại là sự không biết của tất cả mọi người, nó lo lắng đứng ngồi không yên thì điện thoại reo lên, dòng số lạ,nó bắt máy với giọng thút thít:

_alo, tôi là Thiên Anh, cho hỏi ai vậy ? ” nó hỏi

_hai đứa con của phu nhân Hoàng thật là đáng yêu đấy ” giọng đàn ông trầm thấp nói

_ông là ai? Bin và Nana là do ông bắt đúng không?

_đúng, thật đáng tiếc cho hai đứa nhóc này vì đã đầu thai vào nhầm nhà, sao lại sinh ra là con của Gia Huy chứ? hừ, vì vậy, chúng đáng chết ” ông ta gần giọng nói

_ông không được làm hại bọn nó, ông nói đi, ông muốn gì?

_muốn gì? muốn cái mạng của thằng Gia Huy

_tại sao ông lại...

_đơn giản thôi, tại thằng chó đó mà tôi mới thành hôm nay,tại nó mà công ty tôi phá sản,tại nó mà tôi bị truy nã nợ nần ngập đầu

_ông Trương, là ông đúng không? tôi nói ông biết,nếu ông làm hại đến con tôi, tôi liều mạng với ông đó

_vậy thì mày chờ mà nhận xác bọn nó đi, hahaaa

_ông không được làm hại con tôi

Nhưng thay vào lời nói của nó là tiếng Tutt kéo dài,nó gọi cho hần nói hết tất cả mọi chuyện, hần bảo bang tìm Bin và Nana, và về nhà với nó:

_hức...chắc chắn con không có chuyện gì đúng không anh? ” nó hỏi

_ngoan, nín nào, em bình tĩnh đi,anh mà gặp được ông ta, chắc chắn sẽ giết chết ông ta ” hần nắm chặt tay hình nắm đấm nói

_hức...Bin...Nana, về với mama đi

_đừng lo lắng quá

Rồi ngày thứ 3, nhà nó nhận được tin từ công an là nhận được xác của hai đứa bé, hình như bị hành xử cực nặng nên mặt và người dần bị phân hủy rồi, nhưng được thấy là một trai và một gái, trên người còn

vài thứ mong gia đình nó đến nhận định

Trên đường đến hiện trường tử thi, dù biết là phải hay không? nó vẫn cảm thấy rất lo sợ, nó chấp tay để trước ngực cầu nguyện đừng có chuyện gì đến Bin và Nana, nhưng khi đến hiện trường, những đồ vật trên đó quả thực là của Bin và Nana, nó ngã khụy xuống đất khóc tức tưởi, hấn đau lòng lắm, ọm nó thật chặt trong vòng tay của mình, nó ngất lịm đi, rồi tiếng xe cấp cứu chạy đến đưa nó đến bệnh viện, còn hấn thì ở lại nhìn ngắm cái sợi dây truyền và cái cặp của hai đứa con bé bỏng của mình, hấn muốn khóc lắm, nhưng lại kìm nén lại, lòng thù hận dâng cao, không chờ đợi một giây phút nào nữa, hấn gọi cho đàn em nếu gặp tên họ Trương đó lập tức phanh thây hấn không được để hấn chạy

_____ liệu Nana và Bin có thật sự chết không? Liệu tên họ Trương đó còn định làm gì nữa...

31. Chương 31: Ngoại Truyện 2

1 tuần sau, nhà nó đã làm tan lễ ho hai đứa con đáng thương của mình, nó cứ khóc mãi, hấn cũng chẳng ngoại lệ nhưng vẫn kìm lại xúc cảm để đỡ dành nó, nó thật sự rất thương Bin và Nana, chuyện này quả thật là đả kích lớn đối với nó và hấn:

_Bin, Nana, hai đứa con đáng thương của ta, hức...hai đứa con đáng thương của ta ” nó khóc nức nở nói

_vợ à, anh biết là em buồn, nhưng em đừng khóc nữa ha, không tốt cho sức khỏe đâu ” hấn đau lòng ôm siết nó vào lòng

_anh nghĩ em có thể không khóc...hức...không buồn sao? hai đứa con bé bỏng của em sao lại

_anh mất con rồi, nếu mất em nữa, anh chắc không sống nổi nữa

_hức....cô còn ở đó mà khóc lóc làm gì? hức...cô làm mẹ cái kiểu gì thế? sao lại để húng bị bắt như vậy hả?
” mẹ hấn tức tối chỉ vào mặt nó nói

_mẹ đừng nói vậy, chuyện này không ai muốn nó xảy ra, sao có thể trách móc vợ con như vậy?

_trời ơi là trời, cái thằng con ngu xuẩn này, mày còn bênh vực nó sao? nó làm con mày chết đó, thằng con ngu ngốc ạ ” mẹ nó trách móc

_con không tin con của con đã chết

_con nói vậy mà nghe được, đã nhận được xác rồi, mày còn bảo là không chết là sao hả?

__mẹ về đi, ở đây bọn con lo được

Sau 1 tuần miệt mài theo dõi, cuối cùng hắn cùng tìm ra được tên họ Trương kia, hắn ta cũng đã bị bắt:

__mày nói, con tao mày giết đúng không? ” hắn hét

__hahaa, con của mày, đừng lo, chưa chết đâu ” tên họ Trương cười to

__vậy con tao mày đang giấu ở đâu?

__có ngon thì mày giết tao đi, tao thách mày đó, dám không hả?

__mày...

__tao chẳng còn gì nữa,nên dù chết tao cũng không sợ đâu, chỉ là, mấy đứa con mày vẫn bị hành hạ dài dài

__mày...thằng chó, có nói không?

__nếu mày chuyện nhượng hết 70% cổ phần công ty của mày cho tao, tao sẽ thả con mày ra

__được, mày nói đi, con tao đâu?

__ngày mai, mày đến phía Bắc căn nhà hoang, tao sẽ cho mày biết con mày ở đâu

__được

Hắn thả tên đó ra, về đến nhà thì kể cho nó nghe để nó bớt đi phần nào thương nhớ:

__ông xã, em cũng muốn đi ” nó nói

__em ở nhà đi, anh đi là được rồi, với lại, em đã mấy ngày không ăn không ngủ, em nên nghỉ ngơi đi

__nhưng...

__ngoan, bà xã nghe anh, ở nhà đi

_vậy anh nhớ cẩn thận nha

_uhm, anh biết rồi

Sáng hôm sau, hấn đi một mình đến ngôi nhà hoang đó, quả nhiên Bin và Nana đang bên trong, vì tiếng khóc của hai đứa vang vọng cả khu đó:

_Gia Huy, mày rất đúng hẹn, giấy chuyển nhượng đâu? ” tên họ Trương hỏi

_đây, mày thả con tao ra ” hấn nói

_papa, Bin với Nana sợ lắm ” Bin và Nana khóc nức nở gọi hấn

_ngoan, papa sẽ đưa hai con về

_đưa đây

Tên đó giật lấy giấy chuyển nhượng của hấn, rồi chạy nhanh lại chỗ của Bin và Nana, cầm cây súng trên tay, hấn ta cười thật to:

_Gia Huy, mày ngu thật, mày nghĩ tao thật sự sẽ thả con mày sao? tao phải cho mày nếm trải cái sự mất mát người thân như mày đã khiến tao bị vợ con bỏ vậy đó ” tên họ Trương nói

_vậy sao?

” Đoàn ” tiếng súng chói tay phát lên, Bin và Nana dính đầy máu, nhưng đây là máu của tên họ Trương đó, từ phía xa, có một người bắn tỉa ngay trí mạng của tên đó, Bin và Nana sợ hãi chạy đến ôm hấn, hấn đứng dậy đi lại chỗ tên họ Trương nở nụ cười đầy khinh bỉ nói:

_đó là giấy chuyển nhượng giả thôi thẳng ngu ẹ, mày....thua rồi

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/co-gai-gamer-bao-boi-cua-toi>